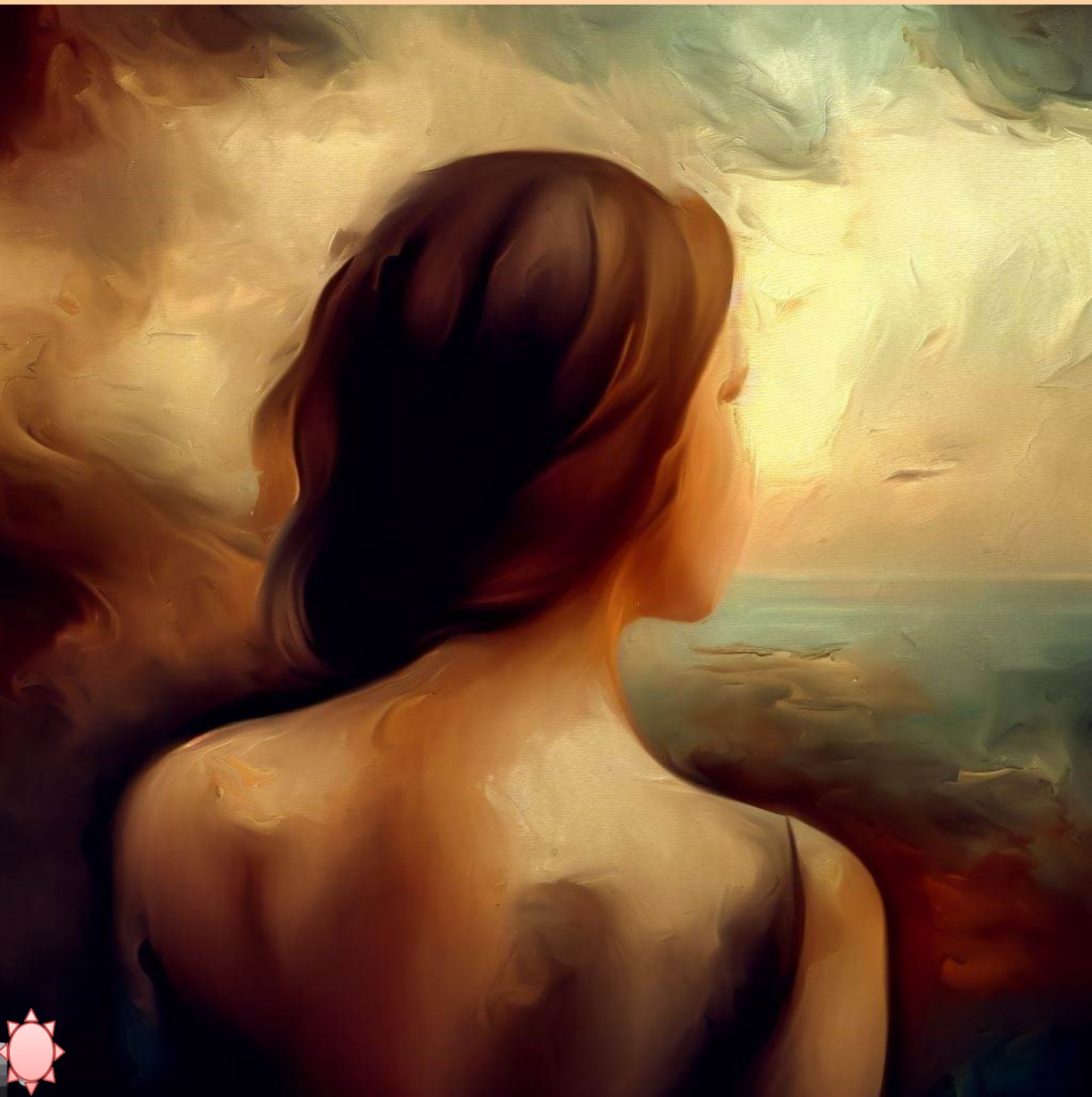

כַּנְפֵי נְשָׂרִים

שִׁירִים

אביבה גולן

בְּפוּרֵי אֶהְבֶּתִּי

אֲזַר עוֹטֵף אוֹתִי בְּרוֹךְ
אוֹר שֶׁל אֶהְבֶּה,
כְּמוֹ חֵלוֹם בְּטָרֶם יוֹם
אֶת לְבִי שָׁבָה.

אֵל תִּסְתִּיר אוֹתְךָ מִמְּנִי
אֵל תִּגִּיד מְחַר.
בְּגִנָּךְ, צְפוֹר הַנְּנִי
וְקוֹלִי אֶלֶיךָ שֶׁר.

בְּפוּרֵי אֶהְבֶּתִּי
כָּבֵד מְתִקּוֹ מְאֹד.
בּוֹא תִטְעַם מִהַשִּׁיכָר
וְנִמְתִּיק הַסּוֹד.

פְּרִי הָאֶהְבָּה הַבְּשִׁיל כְּבֹר,
בּוֹא תִקְטוֹף כְּעֵת.
אֵל תֹּאמֶר אוֹלֵי מְחַר,
כָּבֵד הַגִּיעָה עֵת.

יָאִיר יוֹמֶךָ

עַד הַשְּׁחַר שְׁיִפְצִיעַ
עַד שְׁתִּקְפֹּל הַיּוֹם,
עַד שְׁתֵּאָסֵף שְׁלֶכֶת
וְהִתְכַלֵּת הַזּוֹעֵקֶת,
עוֹד נִמְצָא מְקוֹם.

מִי יִמְחַל וּמִי יִשְׁפִיעַ
יִגְלֶה אֶת הָאוֹצָר.
מִי יִלֶּךְ וּמִי יִגִיעַ,
אֶל הַחוּף הַמְּאֻשָּׁר.

אֶחָצָה אֶת יַם הַחֹשֶׁךְ
אֶל הַהַר וְהַמְדְּבָר,
עַד יָאִיר יוֹמֶךָ בְּזֹהַר
וְנִגַע בְּלֵב הַטְּהַר,
אֶהְבֶּה שְׁלִי.

שֵׁעַר לְאַהֲבָה

כְּשֶׁהִגַּשְׁם יָבוֹא
הוּא יִשְׁטַף אֶת הַפֶּל,
יַעֲלִים בְּאַחַת עֲרָפֵל הָאֲתָמוּל.

כְּשֶׁהָרוּחַ תִּנְשֵׁב
אֶת שִׁירֵי תִפְזִים,
וְהֵימָּה יִתְרוֹנֵן, צָלִיל גְּלִיו יְרוּמִים.

אֶת תְּרָאִי, גַּם לָךְ
שֵׁעַר לְאַהֲבָה יִפְתַּח,
וְהֵלֵב הַשְּׁבוּר יִתְרַצֶּה וְיִשְׁמַח.

יִתְפַּזְרוּ עֲנָנִים
אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בָּךְ יִזְרַח,
הַחַיִּים מִפְתִּיעִים, הַבְּמָה כְּלָה שְׁלֶךְ.

יְפֹרֶשׁ כְּנַפָּיו

שָׁקַט הַלַּיִל, מֵשֵׁב סְגִירֵי חֲרִישֵׁי
נוֹדְדוֹת מְחֻשְׁבוֹתֵי כְּרָקוֹד הַפְּרָפֶר.
עַל אוֹת שְׂרַמְזָת, מְלֵה שְׂכַתְבָּת
בוֹעֶרֶת, לוֹהֶטֶת בִּי.

בַּחוּץ אֶפֶל, הַקָּר לֹא מִתְחַשֵּׁב
יוֹשֶׁבֶת בְּדָד, מוֹל מְסֻף הַמְחֻשֵׁב.
כּוֹתֶבֶת עוֹד שִׁיר מְשַׁחֵרֵר,
יְפֹרֶשׁ כְּנַפָּיו אֶל לִבָּךְ הַסּוֹעֵר.

נְטִפַח נֶצֶן אֶהְבֶּה רֵעֵנִי
נִקְצֵר שְׁבוּלֵי הַשָּׁנִים בְּשָׁנִים.
נִעְתֵר לְתַחֲנִתוֹ שֶׁל הַזְּמַן,
יְתַחֲדְשׁוּ בָנוּ הַנְּעוּרִים
מֵאִירֵי עֵינִים.

נזרם עם הימים

ראיתי אותך מגלה אותי
בעיניך גם סוער.
והייתי לך שקופה כמי באר.
באפק, אפטימיות ורדה
ושחף נושק לאינסופיות.
חבוק של שקט
עולה על גדותיו
עם רגשת הגלים,
במזוג אנרגטי של צלילים.
נזרם עם הימים,
נתן לאור לזמר בלבנו.
נוקיר את יפי הרגעים
הפוקדים אותנו בטובכם,
בשבילי החיים.
נצלח עם הרוח
על כנפי נשרים.

נחשקת

מצטופפת

בינות רבי הקומות,

תרה אחריו, שמש חביתי.

הקר המקפוא

ממאן להפשיר

בטבור העיר.

מה יפה הגנה

פה נחשקת הסביבה.

אך היכן משתוככת

קרן האור,

שמחת כל חי

כל צפור?

לוחש ברוח

חפש אותי בים
בין שכרי גלים.
חפש אותי בשקט
בין המלים.
חפש אותי תדיר
בין צפורי השיר.
עם פרח וחיוך רחב
אולי תבוא עכשיו?

בתם צנת המלחמה
בין העצבות לאור שמחה.
שמע קול ערגתי לוחש ברוח
אל הבית הפתוח.
בכל שעה, בכל עונה
אני נמצאת בתוך לבך.
לאהבה אתה קים
אל תפסיק לעולם.

מאור אהבה

אם תפנה מעט לנוח
בחיכוך של עץ ברוח,
הקשב נא אל כסופי לבך
שם אוצרות חבויים
מבקשים לשוח,
להתנגן בקול
שמחה.

מאור אהבה בצל הדרך
סולל נתיבו של הלך.
בינות לעננים נשקף
מחול של מלאכים,
וקשת זוהרת יפהפיה
מבשרת אות
חיים.

על כתפיד

לְאָבִי, רַפְאֵל שְׁלוֹם גּוֹלָן ז"ל (נפ' 2003)

נושבים בי געגועים
לשירים בלדינו ששרת לי, בשפת נעוריד.
לענג טבילת הבכורה של לחם בשמן זית
שהבאת הביתה בגאון גדולה.
לשקדים ירקים חיים,
רגושי שסק שהגשתי לי, עסיסיים.
למחזות הזמר, שנטעו בי חותם.
לפנוקים בחוף הים.
כאלו אני עדין על כתפיד
נוגעת בשמים, על גג העולם.
איני מביטה לאחור
שמה א מעד ללא משים.
וינשרו מעלי מגננות השנים.
יודעת "מאחורי המלאך רפאל"
מקנה שעכשו אתה גאה בי.
אוהבת לנצח,
שלום אבי.

בְּעֶרְבֵי קִיץ

בְּשָׂדוֹת מוֹאָרִים זְרוּעֵי כּוֹכָבִים
קוֹטְפֹת עֵדֶן פְּרֵי אֲהָבִים,
דוֹאָה עִם עֲרֻגַת הַצְּפוּרִים
קוֹלֵי נִשְׂאָא אֵלַיךְ מֵעֶבֶר לְהָרִים.

הַמּוֹזִיקָה עָמִי בְּכָל פְּתִיחָה וְהַדָּרֶן
פְּסִנְתָר כָּנָף, כְּנֹרֵי הָרֶן.
פְּעֻמוֹנֵי הַלֵּיל, עֲנוּגֵי הַחֲלִיל
פוֹרְטִים בֵּי קְסָמִים בְּצִלֵּיל.

אֶל קַרְבָּתְךָ חוֹשֶׁקֶת נַפְשִׁי
אֵין גְּבוּלוֹת לְמַעַן תְּשׁוּקָתִי
חֵלוֹם בְּהַקִּיץ, בְּעֶרְבֵי קִיץ חֵם
שׁוֹשֵׁן אֲהַבְתָּנוּ יַפְרַח בֵּי לְעוֹלָם.

כְּשֶׁתָּבוֹא

כְּשֶׁתָּבוֹא, אֶפְנֶה לְךָ מְקוֹם.
אֲשַׁחֲרֶךָ מִנְעוּלַי הָעֶבֶר,
אֶפְתַּח לְבַי הַנְּרָגָשׁ
כִּאֲלוֹ נוֹלְדָנוּ מִתְּדָשׁ.

כְּשֶׁתָּבוֹא, וְהֵימָּן בְּעֵינַיִךְ
יִסְעָרוּ בִי גְלֵי שְׂמֻחָה,
וְהַזְמַן הַסְּלִחָן יִחַגֵּג
יִזְמַר אֶהְבֶּה.

כְּשֶׁתָּבוֹא, אֶקְבֹּל אֶת פְּנֵיךְ
בְּשֻׂמְלָה שֶׁל שַׁבַּת הַמְּלָכָה.
אֶהְיֶה נְסִיכָה שֶׁל הַרְגָע,
וְאֶתָּה לִי נְסִיף לְדַקָּה.

הוּ, חֵלּוֹם חַיִּי.

בין צחוק לדמעות

רוח קלה מדלגת אי שם
היא קולו של הלב החם.
זו הנושבת בין צחוק לדמעות
מאירה בי צלילי הפתעות.

אולי היא תמצא את שירי הקטן
בין פרחי משאלות הזמן?
אולי היא תקטף לי תפוח זקב?
תשלח לי את מי שאוהבי יאהב.

השיר שעדיין לא נולד
לפזר שלהבות אהבה גועד.
בתוכי הוא חי וקיים
לנחם צערו של עולם.

תְּפִאֲרַת הָאָרֶץ

מֵהוּ הָאָדָם, אִם לֹא שָׂרְשִׁיו
הִנְטוּעִים בְּעַמְקֵי נִשְׁמָתוֹ
הִזְרוּעִים בְּאֲדַמַּת חַיִּיו,
וּפְרוֹתָיו תְּפִאֲרַת מַעֲשָׂיו.

מֵהִי הַשִּׁירָה, אִם לֹא הָאֲהָבָה
הִנְטוּעָה בְּמַעְמְקֵי הַמְּלִים
הִזְרוּעוֹת בְּאֲדַמַּת הַחַיִּים,
וּפְרוֹתֶיהָ תְּפִאֲרַת הַיְצִירָה.

מֵהוּ הָעֵץ, אִם לֹא הָאֲדָמָה
הִנְטוּעָה בְּשָׂרְשֵׁי שְׁנוֹתָיו
הִזְרוּעוֹת בְּשִׁירַת הַבְּרִיאָה,
וּפְרוֹתָיו תְּפִאֲרַת הָאָרֶץ.

אור התיים

נפתחים שערים
סֶכֶר הַדְּמָעוֹת נִפְרָץ,
יַעֲפִילוּ יָמִים
עֲטוּרֵי צְהָלַת נְעוּרִים.
קֶרֶן שֶׁמֶשׁ מְחַיֶּכֶת
שׁוֹב תִּפְצִיעַ
בְּשִׁירִים.

בְּצֶל הַשָּׂרֵב,
יוֹנָה צוֹפֶיָה מִיַּחַלֵּת
לְרוּחַ טוֹבָה, לְשָׁמַי תִּקְוָה.
וְהָאָרֶץ תִּשְׁקֹט מִנְהֵי קְרִבוֹת.
הַזְּמַן בּוֹעֵר,
יִגְבֵּר אֹר הַחַיִּים
מִנְצֵחַ וְשׁוֹמֵר.

עַל קִצְהָ עֲנָף

קוֹל פְּעֻמוֹנִים נִשָּׂא בְרוּחַ
צְפוּר עַל קִצְהָ עֲנָף שָׁבָה לְשׁוּחַ.
עֵינֶיהָ נִשְׂוֹאוֹת אֶל אִפְקֵי בְהִיר,
אֲלֵמָה שֶׁל שַׁחַר חוֹבֶקֶת עִיר.

הַגְּלִים נִרְאִים מְפִיִּסִים הַיּוֹם
קִשְׁת בְּמָרוֹם מְצִיֶּרֶת חֶלֶם.
מִי יַעֲצֹר אֶת גִּשְׁמֵי הַדְּמָעוֹת,
וְלֹא יִדְעַע עוֹד מִלְחָמוֹת.

כְּמוֹ שֶׁשֶׁשׁ לֹטְפֶת כָּל חַי
רְחוּמָה כָּאֵם, לְלֹא תִנְאִי.
מִי יִתֵּן אֶחָוָה בֵּין בְּנֵי הָאָדָם,
זְרִיחַת אֶהְבֶּה מְאִירָה עוֹלָם.

להתחדש

להתרגש, להתחדש
לקדש את מה שיש.
בין הסליחות והתפלות
להתפייס עם משאלות.

מעל גגות, על בהונות
בחול, בים ובשדות.
בין השמחות של החיים
עם חברים ואוהבים.

שירת האור והתקנה
לטעת עץ של אהבה.
לפייס גם את עצמי,
השיר הזה תמיד אתי.

על-זמנית

אני הפרי שהבשיל
ולא הספקת לטעם,
עץ הדעת בגן הנסתר
תפוח מתוק אדם.

אני האש הלוהבת בך
האור הנבט מעיניך.
רוח ערב פראית
אהבה על-זמנית.

המית גלים סוערת
רקוד הצל הצמוד,
החול, האויר והמים
צפור שיר בלב השמים.

פְּתִיל אֶהְבָּה

הֶרְמוֹנְיָה לּוֹטְפֵת פְּתִיל אֶהְבָּה

כְּאוֹר יְקָרוֹת,

כְּאוֹר שְׂבָעַת יְמֵי הַבְּרִיאָה.

לְגִלוֹת הַגְּנוּז

יְפָעָה אֲצִילִית רְבִגוּנִית

מֵעֵלָה בְּסֵלֶם הַהֶאֱרָה,

נִשְׂאִים אֶל רְקִיעִים עֲלִיוֹנִים.

שְׂבָבִים לוֹחֲשִׁים עוֹלָזִים

רְקוּד נְגוּהוֹת לוֹהֲבוֹת,

טְפוֹת טוֹפְפוֹת עֲטוּפוֹת

טְהַר הַלוֹת.

תְּפִלוֹת שׁוֹפְעוֹת בּוֹהֲקוֹת

פוֹתְחוֹת שְׁעָרִים

שְׁלֵהְבוֹת מְלִבוֹת עֲצָמָן

אֶל מִמוֹשׁ אֲיִנְסוּפִי.

בְּיוֹם בְּהִיר

בְּיוֹם בְּהִיר, שְׁטוֹף נְחֻמָּה

נִפְגָּשׁוּ מִבְּטִינֹו,

אוֹמְרִים שִׁירָה.

פְּרִיחַת הַדְּבָדָבָן

הַסְּמִיקָה.

נִמְהָלִים,

נִמְזָגִים זֶה לְזֶוּ.

לוֹ יִכְלְנוּ לְהִקְפִּיא

פִּיּוֹס הַזְּמַן,

שְׁעַת רְצוֹן חֲסוּדָה,

פְּעֻמוֹנֵי הַשְּׂמֻחָה.

גְּלִי גַּעְגּוּעִים

בְּלִילָה שְׁטוּף גְּלִי גַּעְגּוּעִים

שְׁמַעְתִּי אוֹתְךָ קָרוֹב.

לְרַגַע, הֵינְנו שְׁלוֹבֵי קוֹלוֹת

מִזוּג זְכָרוֹנוֹת.

זוֹרְמַת אֶתְךָ אֶל הַסּוּף

אֶהְבָּה רְחוּקָה שְׁלִי.

נְסִיכָה לְדַקָּה

בְּשִׁמְלָה שְׁקוּפָה

לוֹמְדַת לְרִקְד

לְבַדָּה.

הַעֲרַף בִּי

זְמַנִּים שׁוֹנִים,

פְּעֻמוֹנֵי לְבָבְךָ הַקְּרוֹבִים.

קוֹל קוֹרָא בְּשִׁמִּי לִילִי

עוֹרִי, עוֹרִי.

שְׁבָה אֵלַי

אַחֲרֵי הַחֲגִים, נִכּוֹנֵי יָמִים אַחֲרַיִם.
כָּבֹר לֹא סוֹפְרֵת דְּקוֹת רִיקוֹת,
אַתָּה לֹא מְצִיף אוֹתִי בְּסַעֲרוֹת,
אַף לֹא צוֹרֵב בְּשִׁתִּיקוֹת.

הָאֲשֻׁלִּיּוֹת הוֹלְכוֹת וְנִמּוֹגוֹת,
וּבִינּוֹת לְסִלְעֵי אֶהְבֵּתִי
מְקִיצוֹת רַקְפּוֹת נוֹעֲזוֹת, לְמֵרוֹת.

אַחֲרֵי הַחֲגִים, נִכּוֹנֵי יָמִים אַחֲרַיִם.
אֲנִי שְׁבָה אֵלַי מִמַּסַּע נְדוּדִים.
כָּבֹר לֹא בְּיָדֶיךָ כְּפִלְסֵטְלִינָה רַכָּה
בְּיַדִּי, הַמְּלֹאוֹת בְּתִשׁוּרַת אֶהְבָּה.

שְׁתֵי טָפוֹת

עוֹנָה תְּמִימָה

חֲבֻקְנוּ גְּלִים סוֹעְרִים

מְכַשְׁפִּים, בִּינֵינוּ.

דוֹתָרִים בְּדֶרֶךְ מֶלֶךְ,

וְהֵינּוּ כְּחוֹלְמִים.

כַּעַת, שְׁקֵט.

שְׁקוּפִים אֲנַחְנוּ

שְׁתֵי טָפוֹת

נִפְרָדוֹת,

וְהֵם

חֹסֵר.

לְהַמְתִּיק אֶת הַיּוֹם

לְהַמְתִּיק אֶת הַיּוֹם בְּדָבָשׁ הַיְדִידוֹת
לְהַמִּיס בְּחֻמְלָה, אֶת קִרְחַת הַבְּדִידוֹת.
לְרֹאוֹת אֶת הָאוֹר בֵּין עֲנְנֵי חַיִּיךָ
לְהוֹדוֹת עַל הַקָּיָם, לְהַאִיר פְּנֵיךָ.

לְרֹאוֹת מַה שְׁיֵשׁ, לְמַלֵּא אֶת הַחֹסֶר
לְתַת מִשְׁלָךְ לְמַעַן הָאֲחֵר.
לְפַתַח אֶת הַלֵּב, לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ
לְאַהֵב אֶת הַחַיִּים, לְשַׂמַּח שְׂעָתְךָ.

לְדַעַת לְהַבְחִין בֵּין הָעֵקֶר לְשׁוּלֵי
לְקַטֵּף פְּרֵי עֲמֻלְךָ, בְּעוֹדוֹ בְּשֵׂיא.
לְהַאֲמִין בְּעֲצָמְךָ, כָּל הַדְּרֹךְ
לְהַאִיר יוֹמְךָ עִם שִׁיר בְּעַל עֵרְךָ.

פְּעֻמוֹנֵי תִקְוָה

לְהִצְמִיחַ לֵב אוֹהֵב

מִשְׁמֹמֶזֶן כּוֹאֵב,

טַל הַנֶּחֱמָה

מִמְלַח הַדְּמָעָה.

לֹא תִירָא מִחֵץ שְׁטָנָה

לֹא מֵאֶפֶל כְּפוֹר,

הָעֵז לְדָלוֹת פְּנִינָה

מִיָּם סוֹעֵר אָפֵר.

לְהַדִּיר צַעֲדֶךָ מִשְׂדֵּה דְרָדִיר

לְזָרוֹת דְּבִשׁ עַל הַמֶּר.

לְתַבֵּל יוֹמֶךָ בְּאַהֲבַת עוֹלָם,

לְהַאֲמִין, הַדְרֶךְ הִיא מְרָקִים.

לְזָרֵם עִם הַרוּחַ הַטּוֹבָה

לְהַקְשִׁיב לְפַעְמוֹנֵי תִקְוָה,

לְחַבֵּק בְּשִׁיר עֵד אוֹר יְהִל

לְהוֹדוֹת לְשִׁבְחַת לְהִלָּל.

כַּיִן מִשְׁתַּבַּח

שִׁירֵי נְשָׂא בְרוּחַ,
מוֹצֵא מְקוֹם פְּתוּחַ.
בְּלֵב שְׁלִי הוּא מְסַתֵּר,
לֹא פְחוּת וְלֹא יוֹתֵר.
מִיּוֹם לְיוֹם, כַּיִן מִשְׁתַּבַּח,
בוֹחֵר לְהִיּוֹת רִקְדָן שְׂמֵחַ.
לֹא מְשַׁנֶּה לוֹ מָה אוֹמְרִים,
אַהֲבָה חוֹגְגַת אֲצִלוֹ בְּפָנִים.
אוֹלֵי שְׁתוּי הוּא בְּבִסְתָן,
דוֹאֵה חֲפָשִׁי מֵעַל עֲנָן.
לְרַקֵּד אֶתוֹ כְּדַאי מְאוֹד,
לְבַטַּח יִגְלֶה לָךְ עוֹד סוֹד.
שׁוֹלַח חֵץ עַד הַשָּׁמַיִם,
אוֹ מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם.
מֵעֲשִׂיר עוֹלָמְךָ בְּאוֹר צְלִילִים,
בְּכָל שְׁעָה, לְלִילוֹת וְיָמִים.

שׁוֹשַׁנַּת הַנְּצַח

לְאָמִי, רִיזָה שׁוֹשַׁנַּת גּוֹלָן ז"ל 1926-2013

כְּשֶׁאֲהַבָּה קוֹרֵאת לָךְ,

בוֹאִי הוֹשִׁיטִי אֵלַיָּךְ

גֵּדְךָ הַקָּרֵה

הִיא כְּכֹר תִּדְעֵ

לְחֶמֶם לְבָבְךָ

לְהוֹשִׁיעֶךָ.

אֶת יוֹדְעֵת,

הִיא תִּמְיֵד אֶתְךָ

בְּשֶׁחֶר יוֹמְךָ

בְּאֶפְלַת לַיְלָךְ.

בֵּינָם הַמְּצוּי לְחֻצוֹי.

אֶפְשָׁרִי לָהּ לְזָרֵחַ בְּךָ

הִיא נְטוּעָה בְּתוֹכְךָ

שׁוֹשַׁנַּת הַנְּצַח

שְׁלָךְ.

האפק השׁר

בְּמֵרוֹמֵי

שְׁמֵי הַתְּכֵלֶת

בְּלֵב חֲלוֹמֵי

שׁוֹכְנֹת, צְפוֹר תְּשׁוּקָתִי.

נוֹסְקֶת, בְּזִמְרֵי מְעוֹרֵר

לְהָאִיר פְּנֵי הַיּוֹם הַדּוֹהֵר.

אֵיכָה אֲבִיאָךְ, הַעוֹד אֶתְבְּקֶךָ

יָמֵי נְשֻׁטָפִים בְּמִדְרוֹן.

עַם צְאֵת הַחֲמָה

תְּעֲלֶה בְּגִבּוֹרָה,

שְׁחֲרִית שָׁל

שְׁלוֹם וְאַהֲבָה.

מִפְּלֵל עַם גֵּר נְשֻׁמָּה בּוֹעֵר

בְּאֵה עֵת אַחֲוָה עוֹלָמִית.

בְּאֶפֶק הַשָּׁר, יוֹנָה בּוֹדְדָה

תָּרָה אַחַר בֶּן זִוְגָה,

בְּפִיָּה בְּשׁוֹרָה.

יְמֵהָ אֲדַמָּה

מָה נֹגַע לְדַרְוֵרִים טִילִים מְעוֹפְפִים.
הַיָּרַח בְּשָׁלוֹ, גַם בְּזִמְנֵים טְרוּפִים.
הַיּוֹם עוֹבֵר וְאֵין שׁוֹקֵטִים
"כַּפֶּת בְּרִזָּל" וְרַעְמִים.
עֲנָנִים שְׁחָרִים מְעַל,
לְבָטַח רַק עוֹבְרִים.

הַחֲלִיפֵי קוֹד, יְמֵהָ אֲדַמָּה
הַשְּׁמָרֵי מַסְעַר וּמוֹרָא.
יָשׁוּבוּ חֲזָלִים אֶל בֵּיתָם, פְּשׁוּטֵי מַדִּים.
יְלָדִים יִשְׁחָקוּ, חֲפָשִׁים כְּפַרְפָּרִים.
וְהֵימָּה, אוֹתוֹ הֵימָּה.
וּתְרוּעוֹת הַגְּלִים הַמְנַצְחִים,
הַנְּצָחִים.

הַצְּלִיל הַכָּחַל

נוֹדֶדֶת בֵּין מְסֻלְּוֵי הַזְּמַן
מִחֲפָשֶׁת רְמָזִים, קוֹלוֹת, סִימָן.
אֵיךְ זוֹרְמִים גְּלִי הַיָּמִים,
נוֹשְׂרִים עָלֵי הַשָּׁנִים.

יְלֵדֶת מְשֵׁי הַפְּכָה לְאִשָּׁה
מְאִירָה לָהּ תִּקְוָה חֲדָשָׁה.
יְלָדוֹת חֲלוּמִית, אִשָּׁה נְעֻרִית
מִלְחָמָת קִיּוֹם, אֶהְבָּה וְתִכְלִית.

דָּקָה אַחַת, לְעֶצֶר הַכֹּל
לְנֶשֶׁם אֶת אֲדוֹת הַצְּלִיל הַכָּחַל.
בְּשָׂמִים, עַל כְּנָפֵי הַמְּשָׁאֵלוֹת
נִשְׂאוֹת בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

בין אש לרגיעה

בין אש לרגיעה, פסגת נשימה
פסק זמן, חם צורב שפתים.
הים, נדמה שקט. לטוף הגלים
מהדהד בי זכרונות נאהבים.

ימי התהיה מפפים בי
כמעין במדבריות הימים.
לבי עם האמהות בשתיקת ועקתן.
בצפיה לחוצה למציאת נתיבי גשור
מאלתרים לשני הצדדים.

אלו יכלתי כמו קוסם
להעלים חצי הקרב, אז ידעתי
לא הלכו הבנים
לשוא.

על אש קטנה

מביאה, בוחשת, מכינה
מכל טוב ומלאכת מחשבת,
טפח ממני וטפה ממך
מטעמים של אשה אוהבת.

על אש קטנה וברגשי תודה
בוא נבשל קדרת אהבה,
שתשביע, תנחם ותרגיע
שאהיה אליך קרובה.

תבלינים וניחוח גן עדן
עם קרטוב של רצון הדדי
לתת פל אחד ובניחוד,
להשלים אחד את השני.

היום את אהבה

היום את יונת שלום
היום את אהבה,
היום את קרן אור
של נחמה.
אל תשכחי את הנגון
שבתוכך,
אל תותרי על הצלילים
של נשמתך.
שמרי על צחוק ורון
וחברים טובים, קרובים.
ראי, הלב יודע את הסוד
מבחין בין הגונים.
בטחי בו וקבלי
חמץן טהור,
של אלה נגונים.
וגם אם תבקשי
את האפק, את השחקים.
פאן לידך מלב לבים
פרחי מלים.

קר על

”קורל” באה לבקור קצור
הו, כה צפינו לירושלים
עוטה שמלה צחרה.
תשעה קבין נטלה
כלת חלומות פיפיה.

ורק קר על עוטה מגדליך
עירמה מפסות השלג, חשופה.
אורך נמוג בין ערפלי חומתיך
פנסי הלילה מלויים אפלת זמיך.

מקדשת נצחית, מחי דמעותיך
מי יתן בך עטרת שלום אוהביך.
ויתם צער להבות איכה בקרבך
”אל דמי לך”, וחסד זבוא בשעריך.

שירי לבי

קַיִם בִּי הָאֲמֵץ לְנֹצֵחַ
מִלְאֲכֵי עֲלִיּוֹן עָלַי שׁוֹמְרִים.
גַּן שִׁירֵי לִבִּי כָּל הַשָּׁנָה פּוֹרַח,
שָׁמֵשׁ מְחַיֶּכֶת בֵּין הָעֲנָנִים.

אֶהְבֶּה גְדוּלָּה אוֹתִי / אוֹתָךְ עוֹטְפֹת
יוֹם וְלַיִל, שָׁמַיִם, אֲדָמָה.
גַּם אִם מְדַלְגֶת בִּי / בָּךְ שֶׁלֶכֶת,
הָאָבִיב מוֹסֵר דְרִישַׁת שְׁלוֹם חֲמָה.

גִּשְׁמֵי בְרָכָה שׁוֹטְפִים דְּמַעוֹתֵי
צְלִילֵי תִקְוָה יִנְעִימוּ צְעָדֵי.
גְבוּרָה וְשִׂמְחַת הַחַיִּים,
הִלָּל בְּמַחֲוֹלוֹת וְשִׁירִים.

פְּרָחֵי שִׁירֵי

לאמי, רייזה שושנה גולן ז"ל

אמא

את מתקנת לי עולם ומלואו,
מגוננת עלי, מעצב ומקר בעתו.
אשת חיל נאמנה, אחות רחומה
ברגעי אמת גוברת אהבתך,
מנצחת חמלתך.

אמא

מעניקה לי בחסדיך
רך לטוף עושה פלאים.
מושיטה אלי ידך היגעה בגאון,
מחבבת ילדיך
פתינוקות צמאים לחם.

אמא

את מציפה בי דמעות מאשרות
מאירה אלי פנים, גבורה.
עז רוחך מרגיע כל סערה.
שאי ברכה אמא יקרה.
קרן אור בנתיבי חיי

אמא,

לך מגש ברן ואהבה שלמה

זר פרחי תודה

פְּרָחֵי שִׁירֵי.

להעצים קולי ברוח

להעצים קולי ברוח
לדלג יחפה בחוף הפתוח.
לצלח גל שבי נשבר
גם אם נדמה שמאחר.

מבלי לחשוש ובלי לטעת
בלבי תקוות של שוא,
רק לחבק את מה שיש לי
ולקבל גם את הסתור.

למצא מסתור בין הסופות
לצאת חזקה מתהומות.
למצא אזון בין חלומות
ובין עונות של מלחמות.
להמציא שעות טובות.

לוֹהָבִים

לוֹהָבִים בִּי כְּסוּפִי
לְאַסֵּף אוֹתְךָ אֵלַי.
כְּמוֹ שְׁאִיפֶת הַיָּם
אֶת גְּלִיּוֹ,
אֶל מְבוֹאוֹת אוֹצְרוֹתָיו
אֶל מְחֻשׁוֹפֵי תְּשׁוּקוֹתָיו.
אֵל תֹּאמֶר דְּבַר,
הִבִּיאֲנִי אֵלֶיךָ.
נִדְאַה יַחְדָּיו אֶל רְקִיעֵי
זְקוּקִים גְּלוּהָבִים.
צִמְד צְפוּרֵי אֶהְבָּה
עַד הִישׁוּעָה
הַקְּרוּבָה.

זו הברכה

הנה היא באה, זו הברכה
נולדה מבטן השמחה
נושאת זמרת הללויה,
נובעת מבאר המשאלה.

רוח ערב לוטפת כנורי
שלהבת הנגון בלב שירי.
שם, בים הרגשות
גלים של בשורות טובות.

לאור הנר וסדר ער
זרחת תקנה גדולה,
רנת הזמן בי מאירה
חותם לוחב של אהבה.

הללויה לחיים
פניני צלילים, חלום של אוהבים.
גם בשמים צוהלים
כבוד פמלית המלאכים.

שְׁקוּי חַיִּים

בְּלֵב נִרְגָּשׁ יוֹצֵר מִחֲדָשׁ,
נוֹשֵׁם נִיחוּחַ אָבִיב הַמְּלִים.
עֲנֵג הַקְּלִידִים, מְקַצֵּב הַתְּפִים,
הַזְמֵר לִי שְׁקוּי חַיִּים.
אֲנִי שָׁר לָךְ כָּל יָמֵי,
מִנְגֵן אֶת רִגְשׁוֹתַי
שֹׁפֵעַ אֶהְבֶּה בְּצִלְלִי,
לֵהִט הַגִּיטָרָה, קָסֵם הַחֲלִיל.
מִיִּתְרֵי נוֹגֵנִים לָךְ, מוֹלְדֹת,
שָׁלֵל פְּרָחֵי שִׁירָה מְלַבְּלָבִים.
מִזִּיו הַשַּׁחַר, כְּמַעֲזֵן גּוֹבֵר.
שׁוֹזֵר שִׁירֵי הַלֵּל, אוֹתָךְ לְפֶאֶר.
שִׁיר תְּקוּהָ, שִׁיר הוֹדָיָה,
שִׁיר עַל אֶרֶץ הַחֲמֻדָּה
יָם וְשִׁבּוּלֵי קָמָה,
יְדֵי תְּמִיד נִלְהַבֶּת, נְטוּיָה.
הַתּוֹיִם אֶתִּי רוֹקְדִים
בְּהֶרְמוֹנֵיהָ שֶׁל גִּנְנִים
כְּמוֹ הַיַּיִן הַמְּתוֹק,
מִשְׁתַּבַּח עוֹד וְעוֹד.

מגדלור בלבבי

תל-אביב לאור ירח
ליל סתוי ושיר קולח
ים שולח את גליו
ולבי אליו.

מגדלור בלבבי
להבת חיי.
הסופה אותך העיפה
עלטה עטפה ימי.

אהבת עולם פועמת בי
מארה לילותי וימי.
מתרצה לשפת, לסלח
לצלח גלי חיי.

שיר מולדת

”וכתתו חרבותם לאתים וְחַנִּיתוֹתֵיהֶם

לְמִזְמוֹרוֹת” (ישעיהו ב, ד)

אַרְץ שְׂפוֹלַת דָּמִים

בְּעוֹרְקֵי זוֹרְמָת.

וְחִדְרֵי לֵבִי לָךְ בַּיִת

קָצָב שְׂכָרוֹנָךְ.

תִּפְלְתִי לָךְ שִׁיר, מוֹלָדָת

וְלַעֲד לָךְ אֲזַמֵּר,

בְּתַקְנָה שְׁעוֹד תִּשְׁקֹטִי

הַשְּׁלוֹם לֹא יֵאָחֵר.

עוֹד תִּזְכִּי לְאוֹר שְׁלֹנָה

בְּשִׁבְלֵיךְ נְחֻמָּה,

יָד בְּיָד יִלְכוּ בָּנִים

חֲרֻבוֹתָם יִהְיוּ אֶתִים.

הַרְפָּתָקָאוֹת

הַזְמַן מְעַנֵּיק תְּשׁוּרַת אֶהְבָּתוֹ
בֵּין נְדָגְדַת מִהְמוֹרוֹת הַשָּׁנִים,
זוּג צָעִיר רֵעֵנָן מְאֵהָב כְּמוֹ שִׁיר
לְיָמִים נִקְרַע מִיָּתֵר וְלֹא הוֹתִיר.

הַחַיִּים זְמַנּוֹ לָנוּ הַרְפָּתָקָאוֹת
כָּל אֶחָד בְּעוֹלָמוֹ הַנִּפְרָד,
פְּעֻמוֹנֵי הָעוֹנוֹת, זְרִיחוֹת וְשִׁקִּיעוֹת
הָעֶבֶר הָרְחוֹק נוֹתֵר בְּדָד.

וְהִנֵּה בְּשִׁלְהֵי נְדִידַת הַסֶּתֶר
נִדְלַק בָּנוּ נִיצוֹץ מְזִכִּיר נְשִׁכָּחוֹת,
זוֹ אַתָּה? זֶה אַתָּה? נְטִיפֵי זְכָרוֹנוֹת
מִחַיִּיד לֹו הַזְמַן וְעוֹשֶׂה פְּלָאוֹת.

יש עוד אהבה בעולם

יש עוד אהבה בעולם
גם אם נשתכחה,
גם אם הסתתרה
גם אם טרם גלית את סודה.

היא השיר של החיים
היא האור של השירים.
קבל אותה אל תרתע
לך היא נועדה.

יש עוד אהבה בעולם
אותה עוד גלו כלם,
רק לפתח צהר חם
היא תמצא דרכה לשם.

סיבוב בעולם

כאלו לא עברו יובל שנים
הניצוץ בעינים נותר תמים,
סיבוב בעולם, על פני ימים
הודעות וקולות חושפי פנים.

עוד מעט נפגש, נחפש סימנים
איך נשרו בהגף זקוקי נעורים,
אומרים שהזמן מרפא כל כאב
נפייס גם אנחנו את מה שבלב.

טל הבקר חוזר והשמש עולה
השמים עוטים ענני בשורה,
כך הקה ויהיה, אהבה חוצה גבולות
בין עבר לעתיד, משחקי אורות.

רקוד הנרות

ימי הסער סוּחֲפִים אוֹתָנוּ
כּוֹכְבֵי הָעֶרֶב כְּבָר שָׁבִים,
צְמָאָה לַחֲבוּק הַחֵם שְׁלָנוּ
זוג יוֹנִים בְּמִמְלָכַת הָאוֹהֲבִים.

אותות הזמן צוֹרְבִים בְּשִׁתִּיקוֹת
לוֹחֲשׁוֹת בִּי שֶׁלֵּהֲבוֹת הַתְּשׁוּקוֹת.
זֶה לֹא אוֹתוֹ דָּבָר, אֶתְךָ וּבִלְעֲדִיךָ
רקוד הנרות לֹהֵב כְּאוֹר עֵינֶיךָ.

נוֹגְנִים בִּי צְעֵדֶיךָ מֵעֵבֶר לַמְּפָתָן
יודעת שְׁאַתָּה עָמִי, גַּם אִם אֵינְךָ כָּאֵן
בְּקִרְוֵב נִתְרָאָה, אֶף שְׁבַחוּיָן קָרָה
זְאוּרוֹ כָּל חֲדָרַי לְבִי, יִהְלָלוּ שִׁירָה.

לְהַאִיר פָּנִים

כְּמוֹ הַיָּם לְזֶרֶם עִם גְּלֵי הַחַיִּים
כְּמוֹ הַמַּיִם לְהִרְוֹת צְמָאִים.
עִם הַרוּחַ לְהִבְיֵא מִשָּׁב שֶׁל תְּקִנָּה
כְּמוֹ הַגֶּשֶׁם לְהַמְטִיר אֶהְבָּה.

כְּמוֹ פְּרָחִים לְהַאִיר פָּנִים
כְּמוֹ הָאֵשׁ, לְשׂוֹרֵף אֶת הַקּוֹצִים.
עִם הַשֶּׁמֶשׁ, לְחַמֵּם לְבָבוֹת
כְּמוֹ כּוֹכָב, לְשַׁמַּח בְּלִילוֹת.

כְּמוֹ הַשִּׁיר, לְחַבֵּק בְּלִי תְּנָאִים
לְהִיּוֹת מִי שְׂאֲנוּ, חֶפְשִׁיִּים.
לְהוֹקִיר אֶת הָאוֹר הַקָּיָם,
לְהַשְׁפִּיעַ טוֹב בְּעוֹלָם.

חוֹצָה גְּשָׁרִים

היא חוֹצָה גְּשָׁרִים
מְשַׁחֶקֶת מִחֲבוּאִים.
רְקֹדֶנִית בְּמַעְלוֹת הַקֶּצֶב,
מְמַסָּה כָּל בְּדֵל שֶׁל עֶצֶב.

הַשִּׁירָה היא כְּמוֹ צְפוֹר
בוֹא נְרַחֵף עִם הַמְזֻמּוֹר.
פוֹרֶטֶת עַל כְּנָפֵי הַזְּמַן
קוֹמְדִיָּה, טְרַגֵּדִיָּה אוֹ רוֹמָן.

היא קוֹלוֹ שֶׁל עוֹרֵב הַלְיָלָה
הַפְתָּעוֹת וְרוֹגוּשִׁים, עַד בְּלִי דֵי לָה.
נִגְדַע עֲרִירִי אוֹ פָּרַח בָּר
מִפְתַּח סוּל, כּוֹסִית שְׁכָר.
בְּשִׁלָּל צְבָעִים וְקִשְׁת דְּמוּיִים
צְלִילֵי פְּעֻמוֹנֵי הַחַיִּים.

שְׁעָרִים

טפֹּת שֶׁל סֶתוּ
דְּמָעוֹת שֶׁלֶכֶת,
חֲלוּמוֹת בְּעֵין כּוֹכֵב
לִי רוֹמְזִים
זֶה זְמַן לְלֶכֶת.
רְחוּבוֹת
הוֹפְכִים פְּנִים,
הַעֲצִים
לוֹבְשִׁים עִירֹם.
כְּתִינוּק
בְּהוֹלְדוֹ בָּתָם,
שְׁעָרֵי עֵינַי נִפְקְחוּ
פְּתָאוֹם.

בְּרַכֵּי נַפְשׁוֹךְ

אַתָּה מְבַקֶּשֶׁת לְבֹרָא בֵּי שִׁיר
לְהַשִּׁיל אֲשֶׁלִּיּוֹת שֶׁל מַסְכוֹת,
בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת לְגַמַּע זִיו הָאֶפֶק
לְבֹרָא בְּסוּד הַחֲלוּמוֹת.

לְהַשְׁמִיעַ קוֹל בְּלֵב הָעִיר
כְּמַנְעֵד שׁוֹפֵר מְרַעֵד רְקִיעִים
דְּמַעוֹת הָעֶבֶר נִשְׂרוּ עִם הַשְּׁלֶכֶת,
חִיוֹךְ מוֹאָר קוֹרָא לְמַלְאָכִים.

רוּחַ יָם מְבַדְּרֵת שְׁעָרֶיךָ
טַל הַשַּׁחַר לוֹטֵף פְּנֵיךָ,
יְהֵא אֹר הַתְּקוּהָ נֵר לְנִתְיָבֶיךָ
בְּחֶסֶד אֲהַבָּה בְּרַכֵּי נַפְשׁוֹךְ.

זְרִיחוֹת אַחֲרוֹת

מִבְּטֶן

כְּמוֹ בָרֶק בִּי סָגוּר

קוֹלְךָ

כְּלִטּוֹף שֶׁל הַרוּחַ.

אֶתָּה

הַנָּסִיךְ עִם הַזֶּר

חֶלּוֹם שֶׁהִקִּיץ

חֵץ שְׁלוֹחַ.

עוֹד נוֹשֵׁם בִּי גַעְגּוּעַ

סוֹעֵר בְּלִבִּי.

קוֹרֵאת אֵלַיךְ

שׁוֹבָה

אֶל מִשְׁכַּן חֶלּוֹמֵי.

צְפוּרֵי הַבְּקָר

מִזְמָרוֹת,

בְּלִבִּי כְּמִיָּה

לְזִרְיחוֹת אַחֲרוֹת.

הַכְּלָנוּיּוֹת נוֹשְׂאוֹת מִבְּטֶן

אֵיךְ אֶתָּה

הֵיכֵן?

נולד לאור

בַּעַת רְצוֹן,
יום קִיץ שָׂרְבִי
נולד לאור סוּדִי.
בְּהַקִּיץ וּבְחֵלוּמִי,
פִּלְלֵתִי לוֹמֵר
בְּנִי, בְּתִי.
עַם גְּלִי כְּסוּפִי,
בְּמַקְצָב נְשִׁימוֹתִי
אוֹמְרֵת אֲנִי שִׁירְתִּי,
מֵעֵין אֶהְבֵּתִי.
לוֹהֶבֶת בִּי, בְּמַחְזוֹר דְּמִי
בְּכָל רֶמֶ"ח וּשְׁס"ה יְשׁוּתִי.
מְאִירָה בְּכָל פֶּשֶׁט וְרֶמֶז
בְּמֵלוֹתִי,
יְצִירַת חַיִּי.

זְמַר לְבָבִי

אִם פָּרַח בַּר בַּקֶּשֶׁת
לָךְ כָּל פְּרִיחֵי תִבְלִי.
וְאִם קוֹדֵר יוֹמֶךָ,
זָאִיר דְּרַכְּךָ הָאֵל.

אִם חִלּוּמֶךָ נִשְׁבַּר
מֵאַהֲבָה נוֹדֶדְתָּ,
הָאָבִיב זָבִיא עֲמוֹ
שִׁי בְדַמּוֹת אַחֲרָתָּ.

הַכּוֹכָבִים בְּרוֹן נוֹגְנִים לָךְ
שְׂאִי מִבְּטֶךָ וּרְאִי,
עִם שַׁחַר בְּךָ יִפְרַח
זְמַר לְבָבִי.

לוחשת לי חידה

הדממה אותי בוחנת
לעתים לוחשת לי חידה,
בין גלים היא מתערסלת
חושפת מערמי סודה.

כשהשקט פולח את האויר
חוף הדממה פועם בי כשיר.
מחזיקה חזק לא לפל, לא לדמע
זעקת שתיקתך מאימת לבלע.

הררי דמיונות, ענני מחשבות
במקסם, נמוגים מגדלי הבטחות.
הדממה פה דרמטית בלב המשחק
ישוב לרגע חומק, מתקצר המרחק.

ישמח לבבי

הָבָה נְתַאֲחֵד, נִזְמַר הַשִּׁיר
יִשְׂמַח לְבָבִי, גַם לְבַבְךָ יֵאִיר.
מִלֹּתֶיךָ קְלִילֹת כְּאֵילֹת,
נִסְלֶסֶל בְּסוּלוֹ וּבְרֹב קוֹלוֹת.
שִׁיר שִׁישְׂאָר לְעַד, חוֹבֵק וּמְעוֹדֵד
שִׁיר אוֹתוֹ אֶקַּח עִמִּי גַם לְאֵי בּוֹדֵד.
עַל כֹּל מָה שֶׁהִיָּה וּמָה שֶׁנִּבְקַשׁ
אֲגַדֶּה וּמְצִיאֹת, עַל כֹּל מָה שִׁישׁ.
עַל עֲלָה שֶׁל זֵית, וְיוֹנָה תְּמִימָה
קְרִיצַת כּוֹכַב, חֵיוֹן הַלְּבָנָה.
בְּשֵׁם נְרַקִּיסִים, אֶהֱבֵת נְעוּרִים
יָם שֶׁל כְּסוּפִים, קֶשֶׁת שֶׁל צְלִילִים.
לְטֶף וְסֶעַר גַּל, חוֹף קוֹרֵן שְׁלוֹה
שַׁחַר, רְסִיסֵי הַטַּל, שֶׁמֶשׁ וְתַקְנוּה.
קוֹל שׁוֹפָר שׁוֹבֵר דְּמָמָה בְּנֹה-מִדְּבָר
גְּלִגְלֵי הַזְּמַן, יְכַתִּיבוּ אֶת הַשְּׂאָר.
רְקוֹד הַפְּרָפְרִים, שֶׁקִּיעָה שֶׁל פֶּז
כְּלָנִית אֲדַמּוּנִית, סֶמֶק הַשְּׁפָתִים.
וְאִם חֲשָׁקָה נִפְשֶׁךָ לְגִלוֹת הָרִז
יִנְסַק הַזְּמַר, אֶל מְרוֹמֵי שָׁמַיִם.

פּרָפְרִי הַחֶפֶשׁ

יום נעור, מִשָּׁב רוּחַ שְׂרָבִי
אור שְׁמֵשִׁי מְשַׁמַּח לְבָבִי.
זוהר יָם לוֹטֵף אֶת שִׁירַת הַגְּלִים
כְּמוֹ מַרְבֵּד קְסָמִים.

כוכבים מְרַקְדִים עַל הַמַּיִם
שֶׁלֹּהָ קוֹרְנֵת עַל פְּנֵי הַחוּף.
זוג יוֹנִים, מְאֵהָבִים עַד הַשָּׁמַיִם
מְשַׁקִּיפִים מֵהַתּוֹרֵן לְקִרְאָת הַמַּעוֹף.

אֵלֵי אֶפֶק בְּהִיר נְשָׂאִים מִפְּרָשִׁים
מָה תְּבִיא עֲמָה זְמַרַת הַיָּמִים
כֹּה יָפִים פְּרָפְרִי הַחֶפֶשׁ
כְּמוֹ אֶלְפֵי שִׁירִים.

זְהַרְוּרֵי שֶׁמֶשׁ

זְהַרְוּרֵי שֶׁמֶשׁ
מְדַלְגִים בֵּין עַפְעָפִי,
צְלִילֵי לַיִל אָמֵשׁ
חֹבְקִים שְׁתִּיקוּתֵי.

הֵיוּ לִילוֹת דְּלֵי אֹרוֹת
וּמְחֻשְׁבוֹת זְרוֹת.
כָּעֵת, הֵימָּה שֶׁקָּט.
שְׁלוֹם גָּלְיוֹ עָלַי פּוֹרֵט.

אַתָּה רֵן בְּלִבִּי
בְּשֶׁלֶל גּוֹנֵי הָאוֹר,
אוֹרָה מְקַרֵּן אֶל שִׁירֵי
כְּזֶהר מְגַדְלוֹר.

סַעַר לַיְלִי

עם עֲצָמִי, כְּבֹר מְאַחַר
בְּרִדּוֹ, שִׁירִים נוֹגִים.
לא מוֹצֵאת פְּרִחֵי מַלִּים,
שְׁתִּיקָה סוֹעֶרֶת מִבְּפָנִים.

הַרוּחַ לֹא תִמְחַק
חֹתֶם אֶהְבֶּתֶנּוּ.
אֲנֶצֶר זְכָרוֹן יָקָר
עִמּוֹ, אֲנִסֵּק אֶל הַמָּחַר.

עוֹד נוֹגֶנֶת בִּי הַשְּׁלֵהֶבֶת
אֵינְסוֹף אֶהְבֶּה בְּלִבִּי.
הַשִּׁיר הַזֶּה, לָךְ לְמִשְׁמֶרֶת
כְּסוּפִים וְסַעַר לַיְלִי.

נפתח השער

קוראת אליך ממרחקים
אתה לי היפה בשירים.
נושאת עיני אל המרומים
הים והרוח, גלים גלים.

ברגע הנכון נפתח השער
אל זהר השמש העולה,
ואם נמצא תועה בלב היער
נצא לקראתו עם פנסי חמלה.

נמלא הלב שמחה גדולה
אל מאורות שמים, נשמע קולה.
מולדתי האהובה, בך חם ונשמה
שירת הלל נשאת מבטן אדמה.

את מבחן הזמן נצלח ביחד
לאור צלילי האהבה.
אז יעלם כל צל של פחד
יעור חלום עתיר תקווה.

חוף מבטחים

פְּעֻמוֹנֵי הַיָּם שָׁבִים אֵלַי
פּוֹעֲמִים בִּי כְּגִלִּים שׁוֹצְפִים
אֵלַי חוֹף מִבְּטָחִים.
הַרוּחַ מְרַעֵפָה עָלַי
חֶבֶה לְלֹא תִנְאִי,
וְאֲנִי חוֹתֶרֶת בְּחֶפְזָה
שָׁמָּה תִתְחַרֵּט.
יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁצָּרִיךְ
לְתֵת לְרוּחַ
לְהוֹבִיל, וּבֶדֶד בְּבֶד
לְשַׁחֲרֵר שְׁלִיטָה,
אֲנִי מִישִׁירָה מִבְּטִי
אֶל הָאֶפֶק
וּבּוֹחֶרֶת לְהִשִּׁיט מִפְּרִשִׁי
אֶל הָאוֹר.

תודות

מוֹדָה לְשֶׁקֶט הַמְּגִלָּה לִי אֶת סוּד הַצְּפוּרִים,
מוֹדָה לְגַלִּי הַחַיִּים הַנוֹשְׂאִים אוֹתִי אֶל חוֹף מְבֹטְחִים.

מוֹדָה לְחֵלוֹם הַפּוֹקֵחַ עֵינַי לְמַצִּיאוֹת,
מוֹדָה לְפָגִישָׁה שֶׁהוֹבִילָה אוֹתָנוּ לְחִבְרוֹת.

מוֹדָה לְעֶצְבוֹת הַחוֹצְכֶת בִּי מֵעַן שְׂמֵחָה,
לְחֹשֶׁךְ הַמְּלִנָּה אוֹתִי לְזִרְיָהָ.
מוֹדָה לְשִׁירִים הַמְּאִירִים נַפְשִׁי,
לְאַהוּבֵי, לְמִי שֶׁפּוֹרְטִים עַל מִיתְרֵי לְבִי
מוֹדָה לְעֶצְמִי.

מוֹדָה לְאַמוּנָה הַמְּבְרִיחָה בִּי אֶת הַפֶּחַד
מוֹדָה לְקְרוֹבֵי עַל שֵׁי הַ-בְּיַחַד.
מוֹדָה עַל תְּכֵלֶת הַשָּׁמַיִם,
מוֹדָה לְרוּחַ הַמְּצַמִּיחָה בִּי כִּנְפֵיִם.

קטפתי שיר

הזמן חולף כהרף עין
את, אל תפסיקי לחלם
על פרח בר, שקיעות על מים
ניחות פרוסים וְתם.

חג האסיף כבר נאסף לו
מצאי את קול תשועתך,
כמו הקצב המזמר פה
חדשי תבואת שירת לבך.

עלי הזמן נושרים ביצף
נוגנת הרוח, פורשת כנף
קטפתי שיר לך ילדתי
משדות חיי, אהבתי.

אַבִּיבִי

שִׁירַת הַלֵּל,
לְבָלוּב אֶהְבֶּה.
אַצֵּא לְכַרְמִים,
אַלְגֵם נְקֹטֵר דְּבִדְכָנִים.
אַקְטֹף רְנָעִים מְאַשְׁרִים.
בְּשֵׁם נְרַקִּיסִים מְשַׁכֵּר,
סֶמֶק פְּרָגִים מְעוֹרֵר
עָסִיס תְּפוּזוֹנִים,
יַיִן הַלּוּלִים.
שְׁמֵשׁ הַדּוּרָה
מְשִׁיבָה זְהוּרֵי אוֹרָה.
מְחוּל אַבִּיבִי מְחוּלֵל בֵּי,
מְחוּל לָךְ.

אַבְנֵי הַדֶּרֶךְ

אָדָם נוֹגֵן חַיִּיו,

בְּמִקְצֵב לְכַבּוֹ.

אָדָם קוֹטֵף פְּרִיו,

כָּכֹל אֲשֶׁר נִטְעָה

אַהֲבָתוֹ.

אָדָם רוֹאֶה עוֹלָם,

שְׁעֵינָיו בּוֹרְאוֹת בּוֹ.

אָדָם כְּצֵלוֹ, הוֹלֵךְ וּבָא

אֶל יוֹמוֹ.

וּכְשֶׁבָאָה שְׁעָתוֹ,

לוֹקַח רַק אֶת עֲצָמוֹ.

וְאֵת אַבְנֵי הַדֶּרֶךְ

שְׁסָלֵל,

מוֹתִיר כְּנֵר

נִשְׁמָתוֹ.

נְסִיכִי

נְסִיכִי הוֹפִיעַ פָּתַע
לֹא עַל סוֹס, לֹא מְרַכְבָּה
חֵץ מִבֵּט אֶחָד, לְרַגַע
וְהַפְכָתִי סִנְדְרִלָּה.
לֹא בְזוּג וְלֹא בְפָרֵד
בְּחֹטֵף וּבְהֶסְתֵּר
נְסִיכִי אוֹתִי לְקַח
אֶל חֲלוֹם נְשָׁכַח.
יָמֵי חֲשָׁקוֹ לֵילוֹת
לֵילוֹתַי יְלָדוֹ יָמִים
וּבֵין קֶדֶשׁ לְחֲלִין
אֶהְבָּה סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים.
אִם תִּבְקָשׁוּ, זֶה אֲנִי
אִם תִּרְצוּ, זֶה מְשֹׁאֵלָה
שְׁלִי, שְׁלוֹ.
אֵינִי קוֹבֵעַת
הִיא אוֹ לֹא.

מתכון מנצח

אולי תעשי מזה שיר?
מעץ האשליות, נדנדת האכזבות,
השפויץ הקזוי של בית התקוות.
ללא הכנות, התראות,
רולטת ההפתעות.
איך כמעט נשברת,
ולא ותרת.
ואת, כהרגלך בקדש,
תמיד מודה. הכל לטובה.
זה מתכון מנצח!
שיהיה מענג, עסיסי,
אל תהססי...
דם לא משקר, כמו יין.
ובמוצאי השבת,
עם כוס הישועות,
לא הבדלתי
בין סודי
לשירי.

הַלְלוּ

עם קַרְנֵן שֶׁחַר, מוֹדֵה לְךָ
עַל כָּל הַטּוֹב בְּעוֹלָמְךָ,
וְשִׁיר הַלֵּל קוֹרֵא שְׁלוֹם
נוֹסֵק אֶל שָׁמַי הַיּוֹם.

הַלְלוּ בְּזִמְרָה, בְּקוֹל רִנָּה
הַלְלוּ בְּאֶמּוֹנָה.
הַלְלוּ בְּמַחֲוֹל, בְּשִׁיר תּוֹדָה
הַלְלוּיָהּ בְּאֶהֱבָה.

בְּכָל דְּרָכֶיךָ, אֶתָּה הָאוֹר
כָּל תְּפִילוֹתַי, לְךָ מְזֻמּוֹר
תְּהִלָּתְךָ לְעַד עַמִּי
שְׂמֵחָה נִתְּתָה בְּלִבִּי.

פְּלִמְנִקוּ

כְּטוֹס הַמִּתְהַדָּר
בְּנוצוֹתָיו,
מִשֵּׁב אֶהְבֶּה
בְּתַנוּעָה.
פְּתוּי, עֲרָגָה
רְגָלִים עוֹלְזוֹת
לְתִשׁוּאוֹת קִסְטִינִיטוֹת.
עֵינַיִם לוֹחֶשׂוֹת
שְׁלֵהָבוֹת,
מְלֵהֵיבוֹת אֶת חוֹשֵׁי
מְהַפְּנִיטָה, מְרַחֶפֶת
עַל כְּנָפֵי
הַפְּלִמְנִקוּ
עַד דְּלֹא יָדַע.

רְגֵעֵי חֶסֶד

בוא ונקטף רגעי חסד
נחבוק את היום בהוקרה.
פעת, כשהאור בנו ער
נתערסל בלהט הלהבה.

אל תביט לאחור, אל אתמולך
היום הזה נולד בעבורך.
בשמי התכלת, זמיר נרגש
מחר ודאי יפצח בשיר חדש.

יום שעובר, אינו חוזר
גלי הזמן נושקים אל חוף אחר.
אמן אותי אל חיק אהבתך
אני השחר, הנגון שבלבךך.

יָד חֶפְשִׁית

אָנִי שָׁרָה אוֹתָךְ. אֶת הָרוּחַ,
הַמְנוּטָת אֶת גְּלִי מוֹחִי
אֶל מִשְׁבֵּי חֶסֶד עַל־אֵיִם.
נִעְתָּרַת לְהַפְצְרוֹתֶיךָ,
מֵאֲפֹשֶׁרֶת לְגִלוֹת בְּנִבְכֵי נִפְשֵׁי
אוֹצְרוֹת חֲבוּיִים,
וּלְהַעֲלוֹתָם לְמַעְלוֹת הַשִּׁירָה.
אָנִי לוֹגֶמֶת אוֹתָךְ
כִּיִּין עֲנוּגִים מְשַׁכֵּר
וְאִנִּי רוֹצֶה לְהִתְעוֹרֵר.
כְּשֶׁאַתָּה מֵאֲצִילָה עָלַי,
הָאָרֶז שְׁלִי
אָנִי נִלְהַבֵּת לְהַפִּיץ
שְׁלֵהֶבֶת אֶהְבֶּתְנוּ.
מִיִּם רַבִּים
לֹא יוּכְלוּ לָהּ.

לְגַעַת בַּחוּף

וְהַלִּילָה עוֹטֵף אֶת
הָעִיר הַלְּבָנָה
תַּל-אֶבֶב
הַטְּיֵלֶת הוֹמָה.
מְדַלְגִים הָאוֹרוֹת בְּרַחוּבוֹת
רַק הַיָּם לֹא מִפְסִיק
לְנַגֵּן, לְקוֹוֹת.
מָה לוֹחֲשִׁים הַגְּלִים?
אוֹלֵי חוֹלְמִים
עַל יָמִים רַחוּקִים
שֶׁהַזְּמַן לֹא הִצְלִיחַ לְמַחֵק,
אוֹלֵי פְּשוּט
לֹא רוֹצִים לְוַתֵּר,
עַל הַזְּכוּת לְהִמְשִׁיךְ
וְלְגַעַת בַּחוּף,
בְּאֵין סוּף.

אליף

לְבִי קוֹרָא אֱלִיף אֶהוּבָה
נִרְגָּשׁ כְּמוֹ בְּפִגְיֶשָׁה הָרֵאשׁוֹנָה
זֶר פָּרְחֵי אָבִיב הִבֵּאתִי לָךְ,
חִפִּי לִי בְּשִׁמְלַת לֵילֶךְ.
אֵת מְרֻקֵידָה אֶת לְבָבִי
שִׁמְחַת חַיִּי, יָפָה שְׁלִי
אִם תִּבְקָשִׁי אֶת זֶה הַשִּׁיר
לִילֹתֶיךָ שׁוֹב יָאִיר.
כָּבֵר הִבְשִׁילָה גִפְנֵן בְּכַרְמִים
בּוֹאֵי נִטְעָם מִיַּיִן הָאוֹהֲבִים.
אִם תִּקְבְּלִי אוֹתִי, שְׁלָךְ לֵהִיּוֹת
אֲשִׁיר לָךְ סִרְנָדוֹת בְּחוּצוֹת.
בּוֹאֵי נִזְמֵר אוֹר לִילֹתֵינוּ
נִתְחִיל אֶת הַסְּפּוֹר מִבְּרֵאשִׁית
מִגֵּן הָעֶדֶן שֶׁל אֶהְבֵּתֵנוּ,
סִמְק לְחַיִּיךָ, כְּאֵדָם כְּלָגִית.

לְכֹל אָדָם

לְפָקַח עֵינַיִם, לְהִתְעוֹרֵר לְאַהֲבָה.
לְזַמֵּר עַד לֵב שָׁמַיִם בְּרִגְשׁ, בְּחִדּוֹה.
עִם שִׁחַר לְהִקְשִׁיב לְמִקְהֵלֶת הַצְּפוּרִים,
כָּל בְּקָר לְהוֹדוֹת עַל פְּלֵא הַחַיִּים.

לְחַיֵּי הַשִּׁיר הַזֶּה
לְמַזָּל שְׁלֵא יִרְפֶּה,
לִי, לְךָ לְכֹל אָדָם
לְשִׁלוֹם כָּל הָעוֹלָם.

נִשְׁמַח, נִרְקַד, נִשִּׁיר עוֹד פְּעַם,
עִם חִיוּף מְלוֹא הַטַּעַם.
לְהוֹקִיר אֶת הַקִּיּוֹם הַזֶּה,
לְפָנַי שְׁיִרְד מְסַךְ הַמַּחְזָה.

בינינו

אם תבקשי, אנגן לך צלילים
שאהבת יותר ממלים
אם תרצי, אהיה לך מאור
כשהליל יגיד בך כשכור.
רק אל תבכרי לשפח הכל
נצני הפריחה, זריחות האתמול.
אל תתפתי לאכזב לב אוהב
ננצח בשנים, נמתיק כל פאב.
ילבלבו פרחי אהבתנו
הנעימה שלנו לא תשקט לעולם
יום חג מברך הפגיש בינינו,
אתך הזמר והשיר משלם
ואם תעדיפי, לשנות את הקצב
אל אור חיוך לא אפסיק לקוות,
חבוק המחר לך שמור, חפשי מעצב
עוד תראי, נכוננו לנו ימי גבורות.

אות וסימן

השמש שזרת נגון מאויר
על פני ים שקט ורוגע,
עוד מעט יגית הערב, נסער
בין סלעי העבר אל רגשת המחר.

רוקדים הגלים לצלילי הצבועים
עם הרוח יוצאים במחול
עוד ישובו ימים, אור האשר יזרח
יעלים סערת האתמול.

ותפלה זכה נשאת אל החוף
ממעמקים קראתיך, שמע קולי
אות וסימן חוברים למעוף
עת נשמע שירי.

עטור תקנה

כָּל עוֹד הַזְמַן מֵאִיר אֶת לְהַבֵּת הַיּוֹם
כָּל עוֹד הַנְּשִׁימָה בְּנוֹ עֶרְה,
כָּל עוֹד הַמְּנַגֵּינּוֹת מְדַבְּרוֹת שְׁלוֹם
אֲנִי אֶתָּה וְאֶת אֹמְרִים שִׁירָה .

כָּל עוֹד גֵּרָךְ דּוֹלֵק הֵיָה בּוֹטֵחַ
כָּל עוֹד יָדְךָ מוֹשֵׁטֶת בְּחֻמְלָה.
כָּל עוֹד לְבָךְ אֶת שְׁעָרָיו פּוֹתֵחַ,
יִלְבָּלֵב אָבִיב בְּךָ, עֵטוֹר תִּקְנָה.

כָּל עוֹד רוֹגֵשׁ הַיָּם אֶל זִיו הָאֶפֶק
אֶל שָׁמַי הַבְּקָר, נוֹשְׁקוֹת הַצְּפוּרִים
כָּל עוֹד מְזַמֵּר, חֲלִיל הַדּוֹפֵק
נוֹדָה וּנְהַלֵּל הַלְלוּיָהּ לַחַיִּים.

יין הבְּעֵרָה

בְּעוֹד הַזְּמַן

מוֹתִיר

וְהַרְוִי-בְּרָהּ,

סוֹסֵי הַמְּרוֹץ בִּי

בְּאוֹן, בְּדִהְרָה.

לְגַמֵּעַ מִגְּבִיעַ

יַיִן הַבְּעֵרָה,

לְשֵׁרֵטֵט יוֹמִי

כִּיד דְּמִיוֹנִי.

וּכְשֶׁאָבוּא

בְּשַׁעְרֵי הַנְּעִילָה

לְדַעַת כִּי

לֹא לְשׂוֹא

הָיָה.

בְּקוֹל גָּדוֹל

וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל, יְהוּדִית... (מְלָכִים ב', יִשְׁעִיהוּ לו',

דְּבָרֵי הַיָּמִים ב')

קוֹרְאִים לָךְ

יְהוּדִית,

שְׁפַת כְּנָעַן,

לְשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ

בְּשִׁפְתַי הַמְּלֻאָכִים.

לְשׁוֹן חֲכָמִים,

עִבְרִית יִשְׂרָאֵלִית.

הָאֲצִילָה בְּשִׁפּוֹתַי

שְׁפַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם

שְׁפַת חֲנֻה וְאָדָם.

אֲנִי נֹר לְמַרְגְּלוֹתֶיךָ,

מִי יִתְּנֵנִי רְאוּיָה

לְשִׁאתֶךָ עַל כַּפֵּי

דְּגַל שִׁירֵי, נִזְר מְלוֹתַי.

בְּכָל מְאוּדֵי, עַדִּי אֶהְבֵּתִי.

אוֹתִיּוֹת בְּאוֹר יְקָרוֹת

כְּמִשׁוֹשׁ כְּלָה

אֶל נֶצַח

חֲפָתָה.

הַמְזֵל

עַל גְּלַגַּל הַמְזֵל,
מִבְּטָיִם צוֹרְבִים, שׁוֹאֲלִים.
כְּלָפֵי חוּץ, שְׂקוּפִים.
לְהַט עֵינֶיךָ
כּוֹכְבֵי כְּסוּפִים.
בְּסִפְתַּת הַנֶּפֶשׁ
צִהְלוּלֵי שַׁחַר
מְרַקְדִים.
וְהִירַח
בְּמֵלֹא הוֹדוֹ,
מִקְרִין בְּנוֹ
לְקוּטֵי
מְסָרִים.

נְשִׁיקוֹת מְלִים

מִפְּנֵי נְשִׁיקוֹת מְלִים
לְהַרְוֹת אֶת הַצְמָאִים,
גַּם פְּרָחִים זְקוּקִים לְאַהֲבָה
חוֹבֶקֶת כָּל מְקוֹם, תָּמִיד קְרוֹבָה.

אִם תִּבְקֶשׁהּ, הִיא כְּבֹר שְׁלֵף
הַבֵּט סָבִיב, הִיא הַחֲמִצָּן שֶׁבֶלְבָבְךָ.
מַעֲבֵר לְכָל דְּמִיוֹן פְּרוּעַ
הִיא הַחֲלוֹם הַכִּי טְבָעִי, וְגַם נְטוּעַ.

בְּרִגַע אֶחָד הִיא סִימֵן שְׂאֵלָה
בְּשָׁנִי, מְגַלָּה אֶת תְּשׁוּקָתָהּ,
בְּצֵל כָּל הַחִידוֹת, נְהַרֹת הַרְגָּשׁוֹת
אֶתָּה וְאַנִּי, יוֹדְעִים אֶת הַתְּשׁוּבוֹת.

מישירה מבטא

שירתי מישירה מבטא.

עיניה - פוכבי שמים

שערה - זהב מפזז על פני מים.

שפתיה - אדם כלניות מפתות.

חובקת אותך להנשימה אור פסגות.

לוחשת גחלי אהבות לוחבות, שקופה, עירמה.

מצרסלת אותך ברחמה, מחזרת אתריך, עד זוב.

הו, אז נמוגה בערפל, או מליה אותך כצל.

שירתי מושטת אליך בינות לעשבים, בשולי הדרכים

ניחות פרחי העונות, בין מהמורות הזמנים.

אז, מוקירה תודה לוחשת אליך אהבה.

הנגון המצוי בך. רגעים חסודים, מכשפים.

סכריה חריפה / מתוקה.

שירתי היא עוגת הדבש,

הצוף והעקץ, המר והמזמור.

שירתי שותרת אור.

שושן צחור

צְלִילֵי לִבִּי לְבָרֵךְ קוֹרְאִים אֵלַי

בְּזִמְרַת חֲרִישֵׁי

אוֹלֵי נְדָמָה זֶה רַק חִלּוֹם

אוֹלֵי זֶה אֲמַתִּי.

הָעֶרֶב מִתְקַרֵּב אֶטִּי

שְׁלֵחֵי הַקִּיץ בָּאֵן,

שושן צחור הבאת לי

אוֹלֵי זֶה עוֹד סִימָן.

כָּבֵד מִתְחַלְּפִים הַפְּנִסִים

בְּזֶרֶשׁ שֶׁל כּוֹכָבִים,

ניחוח אהבה לוֹטֵף

מֵאִיר אֶת הַפְּנִים.

אלון

לאבי, רפאל שלום גולן ז"ל 1916-2003

אלון בצל הדרוך
זוכר חסדי אבות.
אלון בצל הערב
נשא בין השורות.
זקוף קומה ושבוע ימים
נושא סוד השנים,
משב הזמן לא משחק בו,
כעז רוחו כן שתיקתו.
חסון ורם "אלון אברהם"
אלף שנות אור בענפי צמרתו.
שרשיו, אדמת חברון
ברית עולם של זכרון.

שְׁחֵמֵט לְאוֹר גֶּרֶחַ

בְּדַמְדוּמֵי הַיּוֹם הַמְשֻׁתָּבֵחַ
אֲדוֹן הָעָרֵב שָׁב לְהִתְאַרֵחַ.
אִז נִלְהֵב שׁוֹמֵר הַלַּיְלָה בְּגֵאוֹן
מִשְׁחַק שְׁחֵמֵט לְאוֹר גֶּרֶחַ.

שִׁירַת חֲלוּמוֹת יְלָדוֹת
מִפְזָרַת סְפָרִיּוֹת שֶׁל מְתִיקוֹת.
הַזְמַן רוֹקֵד תְּשׁוּקָתוֹ,
לְהִתְיַדֵּד עִם הַבְּרִידוֹת.

בְּעוֹנַת צְמִיחַת עָלִים רְעֵנְנִים
שְׁבִילִים זוֹכְרִים מְצַעְדֵי חַיִּים,
מְצַאֲתֵי נִיצוּצוֹת שֶׁל אֶהְבָּה
רֵנַת לְבִי, שֶׁלְהִבֵּת הַתְקַנְהָה.

הַלְלִי

זְמַרְי

עַת מִשְׁבַּב הַרוּחַ בְּךָ

נוֹשָׂא נִגּוֹן וְשִׁיר.

הַלְלִי

עַת נִיצוּץ שֶׁלְהִכָּת בְּךָ

אֵף כִּי בַחֲוִץ סְגָרִיר.

זְרָמִי

עַת חֵיוֹת פּוֹעֵם בְּךָ

מַעֲזֵן הַנְּעוּרִים.

פְּדִזִי

עַת קְלוֹת רִגְלֶיךָ

עִם רִנַּת הַצְּפָרִים.

הוֹדִי

עַת הַשָּׁמֶשׁ בְּךָ

קוֹרְנַת אֶהְבָּה.

זְמַרְי

מִשְׁאַלּוֹת לְבָבְךָ

בְּעֵז וּבְכִטְחָה.

הַלְלִי

”בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע”

קוֹל הַנְּשָׁמָה.

כְּדָרְךָ כָּל חַי

לְאָמִי, רִיזָה שׁוֹשְׁנָה גּוֹלָן ז"ל 1926-2013

הַשׁוֹשֵׁן, הַבֵּיט בִּי

נְכַלֵּם.

שֶׁבֶל נִיחּוּחוֹ, סִנְגָר

בְּעָדוֹ.

רַק הָיָה בְּמְלוֹא

הוֹדוֹ,

וּכְבָּר, הַשְּׁלִים

יַעֲדוֹ.

כְּדָרְךָ כָּל חַי

אֵלָי!

שְׁלוֹ, נִרְאָה

בְּתַכְלִיתוֹ

כְּמַתְרָצָה לְגוֹרְלוֹ.

רְוִי

לְגִימַת-שְׁמֶשׁ

קִיִּצִית

נְאֻסָּפָה חַיּוֹתוֹ.

צִמְחָנוּ יַחְדָּו

לאמי, רייזה שושנה גולן ז"ל נפ' ה בשבט 15.1.13

צִמְחָנוּ יַחְדָּו

מְשַׁרְשֵׁי שְׁנוֹתֵינוּ,

חוֹסֵה בְּצִלְךָ בְּלֵהֹט יָמִים.

מִשָּׁב רַעַנָּן בְּפַעֲמוֹנֵי עֲלֵעֲלִיךָ

נוֹף יְלֻדוֹתַי, עֶטוּר צְהֵלַת דְּרוֹרִים.

בְּחִלּוּפֵי עוֹנוֹת, שֶׁתִּפְּנּוּ תְּוִיֹת

חֶפְשֵׁיִם מִמְּלִים עוֹדְפוֹת.

בְּשׁוֹכְבֵי וּבְקוֹמֵי, שׁוֹמֵר לְפִתְחֵי.

אֵילָן שְׁלִי, יַחֲדֵי, בֶּן בְּרִיתֵי.

עַד נִגְזַר דִּינְךָ, נִקְצַב זְמַנְךָ

נִכְרַת אֲמִירְךָ לְנֶצַח !

הוֹתֵרֶת אֶתְרִיךָ,

אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שְׁנוֹת חֲבֵרוֹת אֲמִיצוֹת,

חֵלוֹן מִיָּתֶם מִפְּקַח מֵאֲשֻׁלְיוֹת.

טְלָלֵי דְמָעוֹת וּבִקְשֵׁת מְחִילָה

הַמְּחַפֵּשֶׁת אוֹתְךָ.

לדלברגיה (סיסם הודי), שנגדע אל מול חלוני, 6.2012

כְּנָפֵי נְשָׂרִים

מְדַרְבֵּן וּמְצַלִּיךָ גּוֹרְלִי

הַעֲגֹלֹן.

וְאֲנִי כְּסוּסָה,

מְדַלְגָּת

בֵּין

גִּחְלֵי הַמָּסָע.

וּמִשָּׂאת נִפְשֵׁי,

הוּא אֵלֵי

עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים

שָׂאֲנִי.

מַאֲרָה דְרַכֵּי

שְׁמֵשׁ שְׁחַקְנִית מַאֲרָה דְרַכֵּי

אֹר וְצֶל בְּמַחְבוּאִים.

יֵשׁ מִי שְׁצוּעַד תְּמִיד אֶתִּי,

בְּשֻׁדָּה, בְּעִיר וּבְכַרְמִים.

שָׁם הִיא, גְּבַעַת הָאִירוֹסִים

הַסְתַּכַּל לָהּ בְּעֵינַיִם.

אֶהְבָּהּ, שְׁקוּי פְּלָאִים

מִצְמִיחָהּ לְךָ כְּנַפְּיִם.

גַּם בְּךָ קָיָם הָאִשָּׁר,

כֵּן, הַרְוַחְתָּ זֹאת בְּיִשְׁר.

לֵב רַחֵב, חֲלוֹן פְּתוּחַ

זְמַר מְרַקֵּד בְּרוּחַ.

שִׁפְתַּי הַשְּׁלוֹם

מְלִים, מְמִיסוֹת חוֹמוֹת קְפוּאוֹת
שִׁירָה, מְעִירָה צְלִילִים רְדוּמִים.
פְּקַחְתִּי אֶת עֵינַי מִדְּמְעוֹתַי הַמְּלוּחוֹת
הַבְּטָחְתִּי לַחֲתִּיל שְׁלִי, לֹא עוֹד מִלְחָמוֹת.

אֲדַמָּה צְמָאָה לְמִים, הַלֵּב לְחִמְצָן אֶהְבֶּה
כְּמוֹ מָטָר בַּמִּדְבָּר, תִּפְצִיעַ הַתְּקֵנָה.
טְבוּרוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּקִדְשֵׁי חַיֵּי אָדָם
מִשְׁפָּחָה אַחַת כָּלֵנוּ, קִשְׁרֵי דָם.

לְקַצֵּב פְּעֻמוֹנֵי הַזְּמַן וְאוֹר הַנְּחֻמָּה
יִפְסְעוּ רַגְלֵינוּ בְּנִתְיָבֵי אַחְוָה וְשִׁלְוָה.
בֶּן יָקָר, מִי יִתֵּן בְּיָמֵינוּ עֵת רְצוֹן
כִּי תִנְשָׂא שִׁפְתַּי הַשְּׁלוֹם בְּהִמּוֹן.

קפה ביאליק

היא, לימונענע גרוס. הוא, סודה.

בשנים, בין ערבים

מלים עפות, עינים לוטשות

לוטשות תשוקה נעלמה.

לא מזמן הפירו

והשמש משחקת בעיניו.

אולי תרצי לשנות הגדרות

נעלה לקנוח,

נשאר עוד מעט ביחד

עד שתשקע החמה

הלוחטת בתוכנו,

עד ירד מסך הליל.

אולי עוד נשיקה מעירה

עד יפצח לו הבקר שאחרי,

בשירה.

פְּלֵה יַפֶּת פָּנִים

שָׁמַשׁ בְּעֵינָיו, דָּבַשׁ בְּשִׁפְתוֹתָיו
עֲטָרַת שְׂבֹלֵי אוֹרָה בְּשִׁעְרָיו.
קָסָם טְבוּרָיו, חֲמִידַת יְרוּשָׁלַיִם
שָׁלַף אוֹר הַצְּלִילִים, פְּלֵה יַפֶּת פָּנִים.
צִפְרֵי הַזְּמַן צוֹהֵלוֹת בְּשִׁעְרָיו
נָזַר קִדְשָׁתוֹ, פָּעֲמוֹנֵי לְבִי
כְּנוֹרֵי לֶךְ עַד, קוֹלֵי נְשָׂא אֵלָיו
יְגִילוּ בָּךְ פְּלִגֵי הַנְּעוּרִים.
עֲנִנֵי יְמִיךָ, מְלַח לֵילוֹתָיו
בְּגִבּוֹרָה, בְּעִזּוֹ, עֲבָרַת בְּעֶלְטָה.
קִשְׁת בְּרִית עוֹלָם, חֶסֶד בְּשִׁמְךָ
זֶהַר, תִּפְאָרַת, תְּהִלַּת הַשִּׁירָה.
יֵשׁ בָּךְ אֵת הַחַן, תְּשׁוּעָה לְנִדְוֵיךָ
זֶר פְּרָחֵי אֲחֻנָּה יִפְרַח בְּלֵב עִירִי.
רוּחַ רְנָנָה תִּפְּזֵז בְּצִמְרוֹתֶיךָ,
מִכָּל פְּלֵאֵי תְּבֵל, יְרוּשָׁלַיִם יַחֲדָתִי.

אַרְץ דְּבֶשׁ וְהָדָר

קוֹל שׁוֹפָר נִרְעַד בְּמִבּוֹאוֹת הָעִיר
מִקְפִּיץ וּמְפַיֵס, אֶת לְבֵי מְעִיר.
נוֹגַע בְּקֶדֶשׁ, בְּאֲדַמַּת מוֹלְדֹתַי
לְנַצַּח אֶת צְרוּכָה בְּנִשְׁמָתַי.

לְבַחַר בַּחַיִּים בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה
לְחַבֵּק עֵץ בּוֹדֵד, בְּאַהֲבָה.
מִפְסָגַת הַחֶרְמוֹן עַד נְאוֹת עֲרָבָה
אַרְץ דְּבֶשׁ וְהָדָר, לָךְ שְׁמֵרְתִּי מִיָּתֵר.

הַשְּׁלוֹם בְּךָ יִזְרַח, יוֹנֵת בְּשׁוֹרוֹת
הַלְלוּיָהּ, עַל מִשְׁמֵר וּגְבוּרוֹת.
יִשְׂרָאֵל, מִי יִמְלֵל בְּךָ אַחֲוֹת אַחִים
תְּבָרְכִי, אֹרֵחַ הַמְּדִידָת עוֹלָמִים.

פְּרִי בָּשֵׁל

בְּסִפְיַת הָאֶמֶת
שָׁטָה בֵּין הַמְּלִים,
נֶאֱחֶזֶת בְּתֵרֶן צְלִילִים.

מִסְבִּיבֵי יָם צָחֹר
מְעָלִי, קָרֵן דְּרוֹר
וְהַרוּחַ נוֹשֵׂאת
שִׁירֵי

אֶל הָאוֹר.

שְׁחֲרִית מִתְדַפְּקֶת
נוֹשֵׂאת בְּשׁוֹרָה.

מְשִׁיקָה

פְּרִי בָּשֵׁל

מִגִּנָּה.

קִרְן דְרֹר

זֶה רַק הַשִּׁיר
וְהַשְּׁחָפִים,
וְזֶהב גְּלִים מְכַשְׁפִּים
אֶת תְּפִלוֹתֵי
נְסֻקוֹ אֶל עַל
בְּנִיתֵיבֵי שְׁחָקִים.
תְּפִלָּה זָכָה
צְחֹרֶת כְּנָף,
נְשֹׂאָה וְחִנּוּהָ לָהּ בִיעָף,
וּמְרוֹמֵי
פְּסֻגַת הָאוֹר
שְׁלָחָה לִי קִרְן דְרֹר.

עָסִיס אֶהְבֵּתִי

הַלִּילָה פּוֹתַח צְהַר מוֹאֵר.
מְמַלְאָה עֲצָמֵי לְהַזְדַּכּוֹת,
בְּנִגְיַעוֹת שְׁלִיָּה
רְכוֹת.

תְּרַשׁ צוֹלְפִים בִּי זְכוֹרוֹנוֹת,
כְּמִיָּהֲתִי אֶלֶיךָ עָלֶם חֲמוּדוֹת.
נִכּוֹנוּ לָנוּ יָמִים שׁוֹנִים ?
הַנִּדַּע עוֹד תְּדוֹת אוֹהֲבִים ?

אִם פֶּרַפֵּר אַתָּה, אֲנִי הָאוֹר.
בְּנִגְיָה, הַנֶּךְ שׁוֹשֵׁן צָחוֹר
וּכְשֶׁתְּבוֹא אֶל בֵּיתִי
אֲשַׁקֶּךָ, עָסִיס אֶהְבֵּתִי.

עוד נבוא

עוד נבוא כגלים
אלי חוף מבטחים
זהו צו הגורל, יפתח המזל.
כענבי בסתנים בשלים
כשקוי הלולים.

כמגנט, פרפרים אל האור
שירי אוהבים בדואט נשור.
כמו עלים מרקדים ברוח
נדלג בין עצי התפוח.

חלום ימי, שלהבת נעורי
לוחש בי הזמר מאיר צעדי.
הזמן, כמו שב על עקבותיו
ובגן כפר נושב לו הסתו.

קסם בעיניך

חם שרבי לזהט, קסם בעיניך
חיוך מלאכי מאיר פניך.
חפש בין השורות, נגון גורלי
נרנשת לכתב לך, יחירי שלי.

לבי הומה, קורא אליך
טעם החיים בדבש שפתיך.
עד עולם תהיה לי פחלום
אין יודע מה ילד היום.

על פנפי הזמן שנינו נשאים
בין דמיון למציאות, פרץ נעורים.
בצמאונני לרות יין נשיקתך,
למצא שלותי בחיק אהבתך.

מנגינות אינן עוזבות

פוסעים תמים ימי התם
כהרהר עין, תמול שלשום
בית ילדותי שנה פניו,
ונעורי על כנה של עב.

אביב חלה, הקיץ עף
וסתו, בעצב נעטף.
ימים נושרים ונולדים
כמו העלים הזהובים.

אך מנגינות אינן עוזבות
רק מלוות את השקיעות
מוחות את הדמעות,
ומאירות את הלכות.

חזוֹנֵי גְלִים

רוּחַ לוֹטְפֹת
מְשִׁילָה מָסַךְ הַיּוֹם.
חזוֹנֵי גְלִים כְּמֵהִים,
קוֹצְפִים, מְטַהְרִים.
גַּעְגּוּעַ צָף עַל פְּנֵי הַמַּיִם.
לְעוֹף בְּשָׁמַי עֵינֶיךָ
לְחַבֵּק אֲשֶׁר בֵּין זְרוּעוֹתֶיךָ,
לְהַמְתִּיק בְּקֶרֶב בְּצוּף שְׂפָתֶיךָ,
לְהִיּוֹת לְךָ עוֹגֵן בְּסַעֲרַת חַיִּיךָ.
אַהֲבוֹת נוֹלְדוֹת
כְּשִׁקִיעוֹת וְזָרִיחוֹת,
וְאָנוּ פּוֹסְעִים בְּדַרְכֵיכֶם
בוֹדְדוֹת.
יָד בְּיָד, בּוֹא
נִחְצֶה אֶת הַסֶּף,
נִחְבֵּר אֶל הָאוֹר
הַנִּכְסֶף.

אֶל חִיקָךְ

לְדָאוֹת עַל כַּנְפֵי הַרְגָּשׁוֹת
בֵּין חֲלוּפֵי הָעוֹנוֹת, בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת.
זָהַר פְּנֵי הַשַּׁחַר בִּי לְהַעִיר,
קוֹל דּוֹדֵי וְעַת זָמִיר.

כְּמוֹ בְּשִׁיר הַשִּׁירִים
לְשׁוֹר מְלוֹתֵי, עֲטָרַת שׁוֹשְׁנִים.
אוֹת אֶל תּוֹ, בְּמִלְכוֹת אֶהְבֶּה
מְשִׁיבִים לְנַפְשִׁי, אוֹרוֹת תִּקְוָה.

שִׁירְתִּי לוֹהֶבֶת בִּי, פְּלָאִים
בוֹרְאֵת בְּקִרְבִּי אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים.
וְאֲנִי כְּצַפּוֹר אֶלֵּי צִמְרֵתְךָ
נוֹסֶקֶת, צְמָאָה אֶל חִיקְךָ.

בְּעוֹבְרֵךְ בְּגִנִּי

עוֹרֵי צְפוֹר, קוֹלֶךָ בְּשִׁיר יָרֵן
כְּנֹר בְּלִבִּי הָעִירִי.
אֶל הַדְּרוֹר, אֶל חֵיק יַעֲדֶךָ
שׁוֹבֵי אֶל שְׁלוֹם מְעוֹנֶךָ.

כָּל עוֹד הַשְּׁחָקִים עֲטוּרֵי כּוֹכְבִים,
כָּל עוֹד חוֹגְגִים מְרַבְּדֵי הַפְּרָחִים.
כָּל עוֹד נוֹלְדִים אוֹהֲבִים,
כָּל עוֹד מְזַמִּינִים נְתִיבֵי הַדְּרָכִים.

הַשִּׁיקִי בְּאוֹן כְּנָפֵי עֲצֵמְאוֹתֶךָ
חִפְּשֵׂה מְגֻבּוּלוֹת אֶל אֲרָצִי.
לְאוֹר, אֶת נוֹשְׂאֵת פְּעַמֶיךָ
שְׂאֵי בְּרָכָה בְּעוֹבְרֵךְ בְּגִנִּי.
עוֹרֵי צְפוֹרִי.

טפוח רגעים

זהרורי אור נוסקים

נעלמים

אל בין ענני הנזחה

המנציחים

טפוח רגעים.

באפק,

סירות דיגים בודדות

מצפות,

וקצפו של הזמן

מתמוסס

עם כל גל

וגל.

חבוק אמיץ

להרגיש קרוב, גם מרחוק
אהבה בעולמי, לחם חק.
תקות ימי, מחזקת נפשי
החמץ הזורם בתוכי.

לא מצפה למשחקי מלים
מאירים חיי, כוכבי השירים.
אם נדמה שהליל בועט
האביב אינו מפסיק לפלרטט.

הברק בעינים ביחד
חבוק אמיץ מנצח כאב,
שעות נטולות כל פחד
שתמיד תהיה בטוב ואוהב.

הַגָּשֶׁם הַרְאֵשׁוֹן

בְּצַפְיָה דְרוּכָה לַגָּשֶׁם הַרְאֵשׁוֹן

הַקָּדִים הַמֵּיחֵל טָרֵם זְמַנּוֹ

הַעֲלִים עֲקֻבוֹת אֶהְבֵּתִי.

בְּעֵת הַזֶּה, זְמַן חֹשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ

שֶׁלִּמְתִי אֶת אַגְרַת הַהִתְאַהֲבוֹת

לֵאלֹהֵי דְחִית פְּסֵק הַדִּין

וְהִסְלִיחָה מִבְּקָשְׁת רְשׁוֹת

לְבוֹא וּלְטַהֵר לֵב שְׁבוֹר,

תִּקְוֵן בְּמִדַּת הַרְחָמִים.

שָׁבָה אֶל עַצְמִי,

מִחֲזֻקַת שְׁבָעֲתִים

וּמוֹדָה.

מְרַקְדוֹת בַּחוּצוֹת

אֱלוֹהֵי הַיּוֹצֵר צוֹלְחוֹת הַמַּלְיָם
לְהַמְחִיז אֶת מְעוֹף הַצְּפוּרִים,
אֲזֵי הָיוּ מְרַקְדוֹת בַּחוּצוֹת
כְּזִקְוֵי אִוְרוֹת.

לוֹ יִכְלְתִי לְדַאֵוֹת לְשִׁחְקִים
עַל כַּנְפֵי הַנְּגוּנִים,
הַיִּיתִי בּוֹחֶרֶת לְמַצֵּא אֶתְךָ
אֶת גְּנַת הַשּׁוֹשְׁנִים.

יְדֵי מְלַקְטוֹת פְּרוּרֵי שְׂמֻחָה
שְׂצִצְרֶתָּ בְּחַיִּי.
יּוֹדַעַת, בְּלִבְךָ אֶהְיֶה
אֵף עַל פִּי וְעַד בְּלִי יְדֵי.

עוֹשֶׂה קְסָמִים

בְּצֵל הָעֶרְפֵּל נוֹלְדֵת מִשְׁאֲלָה
מֵאוֹר אֶהְבֶּה עוֹטֵף אוֹתָךְ בְּהִלּוּלָה
יֵשׁ וְנִרְאָה חֲלוּמָךְ, כְּצַעַד קָרוֹב
הֵבֵט פְּנִימָה, עוֹרָה אֶל חֲסָדֵי הַטּוֹב.

כִּיד הַדְּמִיוֹן הֵכֵן שְׁלַחַן הַמִּתְקָר
הַשְׂמֵתָה בְּךָ כְּזֶהר פְּנֵי הַשַּׁחַר.
יְדִיךָ מוֹשֵׁטוֹת לְהִדְרֵן גְּלוֹי חֶבְהָ,
כְּמוֹ שִׁיר לוֹטֵף אוֹתָךְ נְטוּל סְבָה.

בֵּין הַשּׁוֹרוֹת קוֹרֵן לוֹ צְלִיל קְלִיל
כְּבוֹד הַפְּסִנְתָר חוֹבֵק רְקוּד עִם מֵר חֲלִיל,
נוֹשֵׁק לְמְרוֹמִים, עוֹשֶׂה קְסָמִים
לְהַטוּטֵי נְגוּנִים עִם סְבִיבוֹן הַחַיִּים.

מְלָה בּוֹנָה

לְהַכִּיל אֶת הַמְצִיאוֹת

בְּכַפְּחוֹת.

לְחִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,

לְהַדִּיר דְּאָבָה.

לְהַעֲצִים עֲצָמִי,

לְחַמֵּל קְשֵׁי עֲבָרִי.

לְהוֹדוֹת,

לְנֹתֵב דְרָכֵי בְּתוֹבָנָה.

לְתַת כְּתֶף לְנִצְרָף,

מְלָה בּוֹנָה.

לְשַׁחֲרֵר,

לְבְרָא שִׁירַת חַיִּי.

בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת,

לְכוֹן צְעָדִי.

לְשִׁנּוֹת, לְהַאֲמִין,

לְגִלוֹת

לְלַכֵּת עִם לְבִי,

עַד

כְּלוֹת.

אור נרד

לְבָשִׁי יוֹמֶךָ בְּאוֹר נֶרֶד
פְּתַחֲחִי אֶת חֲלוֹנֶיךָ,
וּתְנֵנִי לְאַהֲבָה לְחֹדֶר
אֶל קָסֶם נִשְׁמָתֶךָ.

נִשְׁמִי בְּשִׁמִּי פְּרַחֲחֵי הַבֵּר
אֶל תוֹךְ חֲדָרֵי לִבֶּךָ,
וּתְנֵנִי חֲבוּק לְאוֹר רֵאשׁוֹן
קְבִלִיהוּ אֶל חִיקֶךָ.

שְׂאֵי רֵאשֶׁךָ בְּחֵן וְעוֹז
רְקָדִי אֶת חֲלוֹמֶיךָ.
הַגִּיעַ עֵת תוֹרֶךָ לְשִׁיר
נִשְׁמַעַת תְּפִלָּתֶךָ.

שֶׁמֶשׁ בְּלִבִּי

אם הַשֶּׁמֶשׁ מִסְתַּתֶּרֶת, יֵשׁ לִי שֶׁמֶשׁ בְּלִבִּי
אם הַרוֹיַח מְקַטְרֵת, אֶפְיֵס אֶת חֲבָרִי.
אם קָרָה אוֹתָךְ עוֹטְפֹת, הַתְּפִרְבֵּל בְּאַהֲבָה
עִם נִיצוּץ הַשִּׁמְחָה, מִתְגַּלֶּה הַלְהֵבָה.

אם שָׁמִיד עֲנָנִים, עוֹד תִּרְאֶה צְבָעֵי הַקִּשּׁוֹת
אם כָּלוּ כָּל הַקִּצִּים, תִּגְלֶה פְּלֵאֵי פְּלֵאִים
אם כּוֹאֵב לֵךְ וּמַר, אֵל נָא תִתְיַאֵשׁ
הִנֵּה עוֹלָה פָּנִים הַשְּׁחֹר, הַבֵּט אֶל מֶה שֵׁיִשׁ.

רְגַע חֲשֵׁךְ וּכְבֵר אוֹר, רְגַע תְּכִלֶּת אוֹ אֶפֶר
יֵשׁ שָׁעוֹת שְׁלֵא עוֹבְרוֹת, יֵשׁ כְּצָבִי מִמְהָרוֹת.
שְׁלֵג, גַּם בְּרֵד וּכְפוֹר בְּשִׁבִיל הַנְּעִלָּם
רַק הַזְמַר נֶאֱמָן, מֵאִיר אֶת הָעוֹלָם.

אַהֲבוֹת שִׁירִים

עַל סֵף דְּלִתִּי, וְלֹא בָּאֵת.
זְמַן שְׂאוֹל,
שְׁלֶכֶת אֶהְבֶּה.
מִבְּטִים חֲטוּפִים, שׁוֹאֲלִים,
פְּרִשֵׁת דְּרָכִים.
יּוֹם בּוֹחֵן יּוֹם, שְׁעָה חֲכָרְתָּהּ
דְּמַעָּה נוֹשְׁרֵת,
מְדַמֵּינַת אוֹתָךְ.
אוֹלֵי תַתְרַצֶּה וְתַגִּיעַ
פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי הַרְקִיעַ.
עוֹד מְעַט וְהֵינּוּ כְּאַחַד,
סוּף לְגִדּוּדִים.
הוּ, אָז
בְּצֶל קוֹרְתִי
גְּלִיתִי אֶהְבוֹת
שִׁירִים.

לְכַבֹּדְךָ

יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל אֹר, מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ
בְּךָ מְזוּג גְּלוּיּוֹת, אֶת מְשַׁכֵּן הַתְּפִלוֹת
נִגְר מְלָכוֹת לְךָ, מְעַדֵּן עֵדָנִים
נְגוּנֵי לְכַבֹּדְךָ, מְעַנֵּן כְּסוּפִים.
אֵלֶיךָ צוֹפִים בְּעֶרְגָה חֲשׂוּפָה
חַיֵי בְּשָׁלוֹם, פְּנִינַת הָעוֹלָם,
קַרְיַת מֶלֶךְ, כְּנוּרֵי לְתַקְנוֹתֶיךָ קָיָם.
דוֹרוֹת מְתַזְרֵים אֶתְרֶיךָ וְלֵב אֲבֻנֶיךָ
הַסְּפוּגוֹת דְּמָעוֹת עֹצֵב וְשִׁמְחָה,
וְאֵת כְּאֵרֵי גְבוּרָה, מְאִירָה הַיְכָלֶיךָ
שִׁירְתִּי לְךָ צְרוּפָה.
בְּכָל גּוּנֵי הַקִּשָּׁת
יַעֲלֶה וְיִפְרַח בְּךָ מְזִמּוֹר,
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל אֹר.

האוצר הכי יקר

איזה תיק תבחרו היום?
אולי את הלכון, להתחלה חביבה,
או את האדם, רמז חם לאהבה?
אולי את הפחל, כצבע השמים
או את השחר התואם לנעלים?
איזה תיק תפזר עליך?
זה הרומז על הרפתקאות חייך?
יום חולף וכבר יומים
את מחליפה אותם כמו גרבים.
ובין הערבים, התיק הגדול
זה שלצעק אינו יכול
"כל העולם על הגב שלי"
אולי תחסכי במשקל בשבילי?
יש לך גם תיק חלומי בצבע שנהב
אתו את מרגישה כמו כוכב,
ותיק מזהב, איזו סינדרלה
הנסיך שלך כבר קורא לך.
האוצר הכי יקר,
אינו זקוק לתיקך
אהבה אינסופית בלבך
להכיל ולשמר ברחב, נשמתך.

מְחַדָּשׁ

לֹא מְחַפֵּה יוֹתֵר לְשׁוֹם

סִימָן

מִיֵּטִיב בִּי הַמְרַחֵק

הָאֲמִתִּי.

כְּשֶׁנוֹשָׁבֶת בִּי תִקְנֹת שְׂוֹא,

מִנְגֵּד מְשִׁיבוֹת רוּחוֹת הַסֶּתֶר.

אֵי הַנִּדְאוֹת הוֹפְכֶת

לְהִתְעוֹרְרוֹת,

בְּלִבִּי צִפּוֹר חֶפֶשׁ מְקַנְנֶת.

הַשָּׂמִים זְרוּעִים זְקוּקֵי כּוֹכָבִים,

פְּתוּחִים שְׁעָרֵי הַרְחָמִים.

הַלְכָתִי לְאִבּוֹד בְּדֶרֶךְ

אֵלֶיךָ,

אֶפְלוּ הַיָּרֵחַ הַסֶּתִיר חֵיוֹכוֹ.

מִזְמִינָה אֶת עֲצָמֵי

מְחַדָּשׁ,

לְבָנוֹת בְּתוֹכֵי בֵּית מְקַדָּשׁ.

בושם המלים

כְּשִׁיר חֲדָשׁ נִבְרָא
שָׂרִים אֲתוּ הַמְּלֵאכִים.
כְּשֶׁהַמְּזֹמֵר נוֹבֵעַ,
כְּנֹרוֹת מְהַלְלִים.

כְּשֶׁנֶּצְנֵי הַשִּׁיר פּוֹרְחִים
שׁוֹפְעִים בְּאֵהָבָה,
בושם המלים, מְצֻלֹל
עֲדַנַּת הַמְּנַגֵּינָה.

מִי יִתֵּן וַיִּתְּמַמְּשׁוּ
תְּשׁוּעוֹת וּמִשְׁאֲלוֹת
וּכְמוֹ הַשִּׁיר, יִצְלְחוּ
אֶל נֶצַח הַדּוֹרוֹת.

הַד הַיָּמִים

”כָּרַע-כָּאָח לִי הַתְּהַלְכָתִי” (תהלים לה יד)

אָנָּה אֱלֹהִי, הוֹ, אָנָּה
בְּמִלּוֹא הַכְּנוֹת וְהַרְגָּשׁ
כְּשֶׁאַתָּה מַחְוִיר
אֶל מוֹל הַיָּרֵחַ
וְאוֹתִי אֶל חִיקָךְ
אֵינְךָ לֹקֵחַ.
מִשְׁחַר הַכְּרוֹתָנוּ
הַכּוֹכָבִים מִחִיכִים אֵלַי.
לְהַטּוֹי מִבְּטָךְ,
מְעַרְסְלִים חוֹשִׁי.
עֲתָה לֹא נוֹתְרוּ לִי
וְלוֹ אָח וָרַע,
רַק הַד הַיָּמִים
בָּהֶם הֵיינוּ שְׁלוֹבִים.

שְׁלוּבִים

רְקַמַת חַיִּי קוֹרֵאת אֵלַי
צָרִי אוֹתִי בְּשִׁלּוּבִים,
שְׁלִבִי בִּי עֲנֵג עַד בְּלִי דֵי
צְבָעוֹנִיּוֹת וְאוֹהָבִים.

פְּרָחִים וּתְכַל שָׁמַיִם
כּוֹכַב טְפוֹת שֶׁל יָם,
גַּם הַקֶּשֶׁת בְּעֵנָן
תִּרְנֵן כָּל לֵב נִרְנֵן.

וְגַם אִם תִּעְצָבוּ עֵינַיִךְ
וְתַעֲרָגִי אֶל קֶץ יָמַי,
תִּרְאֵי שֶׁכֵּל מָה שֶׁרְקַמְתָּ
לְפָתַע יַחֲדָךְ אֵלַיךְ.

אור שירי

איני רוצה להתעורר ממך
אין בעולמי מלאך כמוך,
לדאות על פנפי המחשבות
להתפנק בין צלילי התקוות.

מי יודע מה צופן בשרביטו הזמן
הבטחנו לצלח את המבחן.
אל תפסיק להצמיח בי אש
זו לא אשליה, לבי שוב מתרגש.

נמצא ביחד את הדרך הברוכה
גם בימים עטויי עלטה, אור שירי אתך.
ללא גבולות, כמו שרק אתה יודע
ימים יגידו את אשר הלב שומע.

שירי לך

אָדָם מִמֶּתִין עִם חֶפְתּוֹ לְעֵתוֹ
אַחַר חוֹתֵר בְּעֵז אֶל מִטְרָתוֹ
יֵשׁ גּוֹלֵשׁ לְעֶבֶר גְּלִי הַמְחָר
חֶפְשֵׁי מִמְשָׂא מִיָּתֵר.

מִמְצוּלוֹת יָמִים מְאִיר כְּנוֹרֵי פָנִים
אֶל אוֹרֵת הַחַיִּים.
וְאִם טְעִיתָ בְּסִבְךָ הַדְּרָךְ,
יֵהָא מִקְלֵט מְזוֹר בְּסַעַר הַזְּמָנִים.

מִשְׁחַר הַיּוֹתֵךְ, שְׁטוּף זִיו אֶהְבָּה
אוֹר שׁוֹכֵן בְּלִבְךָ.
פְּנִינֵי רְנָה זְכוֹת, לְהָיוֹת.
שִׁירֵי לְךָ מִגְּדִלּוֹר אוֹתִיוֹת.

עֶדֶן חֵלִין

לוֹטְפוֹת עֵינַי בֵּין עַרְבִים
יוֹנָה תִּמָּה צְחוּרַת כָּנָף.
מֵעַל אִוֶּשֶׁת פְּעֻמוֹנַיִי הַזְּמַן
נוֹסְקֶת עִם הָרוּחַ בִּיעֵף.
סֵעֶרֶת הַגְּלִים נוֹטָה לְשִׁפְחָה,
אָנָּה בָּכַח, אָנָּה בָּכַח.
לְמִנַּת שְׁלוֹת יוֹמֵי יַחְלָתִי
עֶדֶן חֵלִין,
בְּעֵינַיִךְ מְצֵאתִי!
מָה עוֹד
אֶבְקֵשׁ.

בְּפֶה מְלֹא

מִבְּטִינֵנוּ נוֹסְקִים

אֶל גְּלִי הָאֶפֶק

תָּרִים אַחַר

מְאוּרוֹת הַמַּלְיָם

וּבְמִשְׁק פְּסִיעָה קִלְה

נִצְבֶּת מִקְהֶלֶת

דְּרוֹרִים מְזַמְנָה

לְנִצְחַת אֶת

שְׂאֵגַת הַמְּשׁוֹרְרִים

וּכְאֵלוֹ לֹא דִי

בְּרַמְיָזָה

מִצְטַטְרֵף לְפַמְלִיָּה

זוּג עוֹרְבִים

בְּפֶה מְלֹא

וְאֲנִי

נְטוּלֵי פְּרוּרִים

נְאֻלְמִים

כְּחֻלְמִים.

כְּסוּפֵי אֹרֹת

רְסִיִּי טַל,
לוֹטְפִים פָּנִי.
מִבְטִיחִים
שְׁחָרִית מוֹאֲרָת.
מִשְׁכָּרוֹן חַיִּי,
הַתְּפַכְּחוֹת מִשְׁחָרָרָת.
שְׁלֵהֲבֵת חַיִּים
מִתְלַבָּה בְּאַהֲבָה.
נְרַקְמִים
כְּסוּפֵי אֹרֹת
בְּחוּטֵי אֶחָוָה.
פְּרָחֵי נְחֻמָּה
בְּשִׁמוֹ נְשִׁמוֹתֵינוּ,
עַל כַּנְּפֵי מְלָאכִים
תִּנְשָׂא תִפְלֵתֵנוּ.

בְּמַעֲלָה הָאוֹר

הַשְּׁחַר עָלָה
וְאֲנִי עֲדִין עָרָה
עֵינַי פְּקוּחוֹת
לְרוּחוֹת.
נוֹשָׂא אֶתְמוּלִי
עַל שְׁכְמִי
הוּ, לוֹ הָיִיתָ עֲמָדִי.
בְּלֵיל שְׁמוֹרִים מְזַכֵּךְ,
נִשְׂאָבְתִי לְנֹהַר מִחֲשָׁבוֹת תוֹהוֹת
וְהִתְשׁוּבוֹת לֹא
מִצְאוּ לְהֵן מְקוֹם.
רַק צֶלֶם דְּמוּתְךָ הַמְדַמָּה
פֶּלֶס דְּרַכִּי
בְּמַעֲלָה
הָאוֹר.

ירושלים אורי

אֶעֱלֶךְ יְרוּשָׁלַיִם
עַל רֹאשׁ שְׁמֶחְתִּי,
כַּנּוּרֵי נוֹגֵן לְךָ
צְלִילֵי פַעֲמוֹנֵי לְבִי.
כָּל שִׁירֵי תְּבִל,
נִזְר תִּפְאֶרְתֶּךָ.
מִי יִשְׁוֶה לְךָ, כְּלִילַת יַפִּי
קָסֶם קִדְשֶׁתֶּךָ.
אֶת מְשׁוֹשׁ שִׁירֵי
מַעֲזֵן תְּשׁוּעָתִי
זֶר פְּרִחֵי שְׁלוֹם
אָבִיא לְךָ
שִׁי מִלְּבָבִי.
יְרוּשָׁלַיִם אֲוִרִי,
אֶהְבֶּתִי גַר לְנִתְיָבֶךָ,
בְּכָל מְאוֹדִי,
יְרוּשָׁלַיִם.

עלי הכותרת

הברית

הכרותה בינינו,

שזורה בין עלי הכותרת

של אירוס הארגמן, מלוא אונם.

מהולה רד עמק, עטור שמש מציצנית,

ורקפות צופות בחגוי הסלעים.

מכתרת נזר פרחי שקד.

שם

עת תרמוסים סגלגלים

זקופי מבט,

מלחשים

שירה.

בין חלום להקיץ

“על נהרות כָּבֵל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן.”

“על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כְּנֹרֹתֵינוּ.”

תהלים קלז א' ב'

בין חלום להקיץ, מאורות הזמנים

במשחק קרוסלת הימים,

אי העדן שֶׁלָנוּ רַחֵק מִן הַחוּף

לְטֵף רוּחַ מְדְלִיק נִשְׁכָּחוֹת.

רגשותי, כגלים בְּשִׁכְרוֹן כְּסוּפִים

עֲרֻבוֹת נִחְלִים עַל צִיּוֹן מִשְׁקִיפוֹת.

בְּכַמִּיהַת מִיתָרִים מְבַכִּים כְּנֹרוֹת

עַת חֲגִים בְּהֶמוֹן, חֲלוּפֵי מִשְׁמְרוֹת.

נושם בי המזח, נוטף חֲשָׁקִים

לְהַחֲיוֹת בְּלִבִּי נִגּוּנֵי אֲהָבִים,

לְחַצוֹת הַמְדַבֵּר, לְתַקוּמָה.

כִּי בְּצֶלֶם נִבְרָא אָדָם,

אור נִשְׁמָה.

כְּנוֹר לְצִלְיָךְ

אֶתָּה פּוֹרֵט עַל
מִיָּתְרִי,
עוֹשֶׂה אוֹתִי כְּנוֹר
לְצִלְיָךְ,
בּוֹ בְּזִמְן שְׁאֲנִי עָרָה
בְּךָ.
עַד נֶאֱלָמוֹת כָּל
הַמַּלְאִכִּים,
וְאֲנִי עֲפִים אֶל
עֲצָמָנִי.
אֲזוֹ נִשְׁאַר הַרְטֹט
הַמְּתוֹק,
נִיחֹחַ שְׁכָרוֹן יְסָמִין
מְעוֹרָר.
וְרוּחַ קָדִים, שְׁאֵת מִפְּרִשֵׁי
הַלְבָּן
תְּבַדֵּר, וְתֶאֱסֹף עִם
הַנְּגוּזִין
אֵלַי חוֹף.

סדר השירים:

29...יממה אדומה	2...ביכורי אהבתי
30...הצליל הכחול	3... יאיר יומך
31...בין אש לרגיעה	4...שער לאהבה
32...על אש קטנה	5...יפרוש כנפיו
33...היום את אהבה	6...נזרום עם הימים
34...קור על	7...נחשקת
35...שירי לבי	8...לוחש ברוח
36...פרחי שירי	9...מאור אהבה
37...להעצים קולי ברוח	10...על כתפך
38...לוהבים	11...בערב קיץ
39...זו הברכה	12...כשתבוא
40...שיקוי חיים	13...בין צחוק לדמעות
41...מגדלור בלבבי	14...תפארת הארץ
42...שיר מולדת	15...אור החיים
43...הרפתקאות	16...על קצה ענף
44...יש עוד אהבה בעולם	17...להתחדש
45...סיבוב בעולם	18...על-זמנית
46...ריקוד הנרות	19...פתיל אהבה
47...להאיר פנים	20...ביום בהיר
48...חוצה גשרים	21...גלי געגועים
49...שערים	22...שבה אלי
50...ברכי נפשך	23...שתי טיפות
51...זריחות אחרות	24...להמתיק את היום
	25...פעמוני תקווה
	26...כייך משתבח
	27...שושנת הנצח
	28...האופק השר

המזל...79	נולד לאור...52
נשיקות מילים...80	זמר לבבי...53
מישירה מבטה...81	לוחשת לי חידה...54
שושן צחור...82	ישמח לבבי...55
אלון...83	פרפרי החופש...56
שחמט לאור ירח...84	זהרורי שמש...57
הלילי...85	סער לילי...58
כדרך כל חי...86	נפתח השער...59
צמחנו יחדיו...87	חוף מבטחים...60
כנפי נשרים...88	תודות...61
מאירה דרכי...89	קטפתי שיר...62
שפת השלום...90	אביבי...63
קפה ביאליק...91	אבני הדרך...64
כלה יפת פנים...92	נסיכי...65
ארץ דבש והדר...93	מתכון מנצח...66
פרי בשל...94	הללו...67
קרן דרור...95	פלמנקו...68
עסיס אהבתי...96	רגעי חסד...69
עוד נבוא...97	יד חופשית...70
קסם בעיניך...98	לגעת בחוף...71
מנגינות אינן עוזבות...99	אליך...72
חיזורי גלים...100	לכל אדם...73
אל חיקך...101	בינינו...74
בעוברך בגני...102	אות וסימן...75
טיפות רגעים...103	עטור תקווה...76
חיבוק אמיץ...104	יין הבערה...77
הגשם הראשון...105	בקול גדול...78

117...שילובים	106..מרקדות בחוצות
118...אור שירי	107...עושה קסמים
119...שירי לך	108...מילה בונה
120...עדן חולין	109...אור ורוד
121...בפה מלא	110...שמש בלבי
122...כיסופי אורות	111...אהבות שירים
123...במעלה האור	112...לכבודך
124...ירושלים אורי	113...האוצר הכי יקר
125...עלי הכותרת	114...מחדש
126...בין חלום להקיץ	115...בושם המילים
127...כינור לצלילך	116...הד הימים

כתיבה ועריכה : אביבה גולן
 ניתן להאזין לשירים המולחנים ביוטיוב
 כל הזכויות שמורות 2025

ברכות לאביבה גולן המשוררת על התואר 'קירת העיר חולון'.
 בכל כתיבתה של אביבה מאז ראשית הדרך, היא חוזרת תמיד אל המים
 הצלולים של העברית ושל האמת השירית. היא מקיימת שיג ושיח עם
 המציאות הישראלית ועם המקורות היהודיים, ושואפת תמיד אל הביטוי
 הלשוני המדויק והפשוט. המעשה השירי שלה מרוּמם את הנפש, ולא מקרי
 הוא שהיא זוכה לאהדת הקוראים בארץ ובעולם. שירים שלה זוכים ללחן, ואף
 היו לעיבודים המותאמים למחול. שיר שלה הפך להמנון של קבוצות מקובלים
 בארץ ובעולם.

ברכות לה בשעה פה יפה בחייה !

הרצל ובלפור חקק

בעבר יושבי ראש אגודת הסופרים העברים

פברואר 2023

אביבה גולן

אביבה נולדה בשנת 1957 בחולון, להוריה - שושנה, שורדת שואה מרומניה, ורפאל, שורד מאורעות תרפ"ט בחברון, ומתגוררת בעיר כל חייה. היא בוגרת לימודי סייעות לרפואת שיניים ועסקה במקצוע זה כ־25 שנה. סיימה בהצטיינות קורס עיצוב אופנה באורט וקורס איפור לקולנוע ולטלוויזיה באולפני גבעתיים.

בגיל 50 החלה לכתוב שירה ועד היום כתבה כ־1,000 שירים. חלק משיריה תורגמו לאנגלית, לרומנית ולאספרנטו. שיריה ראו אור ב־22 אנתולוגיות, בהן: "עורי שפת עבר" ו"עת לכל חפץ" ופורסמו באתרים ובכתבי עת נבחרים. שיריה מתכתבים עם המקורות וניכרים בהם אהבת האדם, הטבע והמולדת. וכן, שירי ריפוי.

כ־350 משיריה הולחנו והם מבוצעים על־ידי זמרים ומקהלות בישראל ובעולם, ולאחדים משיריה גם הותאמה כוריאוגרפיה לריקודי עם. השיר "יש עוד אהבה בעולם" שכתבה, מושר בפי מקובלים בארץ ובעולם ומשודר בערוץ הקבלה. היא הוציאה חמישה אלבומים משיריה וכמה משירי הילדים שכתבה זיכו אותה במקומות הראשונים בפסטיבלים שונים. שירה "שיר מולדת" זיכה אותה בפרס ראשון בתערוכת יוצרים, שקיימו אגודת הסופרים העבריים ובית התנ"ך לציון כ"ט בנובמבר.

אביבה היא זוכת הפרס ע"ש מנפרד וינקלר, מטעם נשיא בוקובינה, הודות להשתתפותה באנתולוגיה הדו־לשונית "מולדת המשורר". לאביבה אוסף של 50 ציורי מחשב שיצרה התואמים לשיריה.

שירתה של אביבה מתנהלת בין עולם הפזמון והזמר לבין השירה הלירית־פואטית, כאשר בשני העולמות ישנם חומרים בסיסיים שמאפיינים אותה ומייחדים אותה.

